

Briselē, 19.12.2017.
COM(2017) 796 final

2017/0354 (COD)

PREČU PAKETE

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Dziļāks un taisnīgāks vienotais tirgus ir viena no Eiropas Komisijas galvenajām politikas prioritātēm¹. Vienotā tirgus stratēģijas turpinājums un īstenošana, vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai, ko pieņēma 2015. gada 28. oktobrī², ir viens no Komisijas 2017. gada darba programmas galvenajiem mērķiem³.

Vienotajā tirgū brīva preču aprite ir visattīstītākā no visām četrām pamatbrīvībām un nodrošina aptuveni 25 % no ES IKP un 75 % no ES iekšējās tirdzniecības apjoma. ES veido aptuveni vienu sestdaļu no pasaules preču tirdzniecības apjoma. Preču tirdzniecība starp ES dalībvalstīm (ES iekšējā tirdzniecība) 2016. gadā tika lēsta EUR 3110 miljardu vērtībā⁴. Tomēr joprojām jāpaveic darbs, lai nodrošinātu dziļu un taisnīgu Eiropas vienoto tirgu. Situācijās, kad nav kopīgu noteikumu, ne vienmēr tiek piemērots savstarpējas atzīšanas princips. Preču tiesību aktu kopums, ko paziņoja Komisijas 2017. gada darba programmā, ir paredzēts šīs būtiskās problēmas risināšanai ar iniciatīvu par savstarpēju atzīšanu.

Savstarpējai atzīšanai ir būtiska nozīme, lai būtu iespējama vienotā preču tirgus pienācīga darbība. Ja nav pieņemti konkrēti ES tiesību akti, dalībvalstis var brīvi paredzēt valsts noteikumus, kuros nosaka prasības, kādām ir jāatbilst produktiem. Šādas valsts prasības var līdzāspastāvēt dažādās dalībvalstīs, taču, ja tās atšķiras, tās var kavēt ES iekšējo tirdzniecību. Savstarpējas atzīšanas princips paredz, ka precī, kas tiek likumīgi tirgota vienā dalībvalstī, nevajadzētu aizliegt citā dalībvalstī, ja vien nav pamatotu iemeslu aizliegt vai ierobežot tās pārdošanu. Savstarpēja atzīšana attiecas uz produktiem, kuriem nepiemēro Savienības saskaņošanas tiesību aktus vai kuriem tos piemēro tikai daļēji, piemēram, daudzām patēriņa precēm (tekstilizstrādājumiem, apaviem, bērnu aprūpes precēm, rotaslietām, galda piederumiem vai mēbelēm).

Regulas (EK) Nr. 764/2008 (turpmāk — regula)⁵ pieņemšana bija daļēja⁶ atbildes reakcija uz savstarpējas atzīšanas principa vājo piemērošanu preču jomā, ko izraisīja informētības trūkums par šo principu, juridiskā nenoteiktība saistībā ar tā piemērošanu un nepietiekama administratīvā sadarbība starp valstu iestādēm. Regulas mērķis galvenokārt bija izveidot procedūras satvaru, lai maksimāli samazinātu iespēju, ka valstu tehniskie noteikumi rada nelikumīgus šķēršļus⁷.

Konkurētspējas padomes 2013. gada decembrī pieņemtajos secinājumos par vienotā tirgus politiku tika atzīmēts, ka, lai vienotajā tirgū uzlabotu pamatnosacījumus uzņēmumiem un patērētājiem, ir atbilstīgi jāizmanto visi attiecīgie instrumenti, arī saskaņošana un savstarpēja

¹ Žans Klods Junkers, “Jauns sākums Eiropai — mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām”, politiskās pamatnostādnes nākamajai Eiropas Komisijai, atklāšanas runa Eiropas Parlamenta plenārsēdē, 2014. gada 15. jūlijs: http://ec.europa.eu/about/junker-commission/priorities/index_en.htm.

² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai”, COM(2015) 550/2.

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_en.htm.

⁴ Avots: Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_en.pdf.

⁶ Vairāki citi instrumenti ļauj pareizi piemērot savstarpējas atzīšanas principu, piemēram, savstarpējās atzīšanas klauzula un sūdzības un pārkāpumi saistībā ar LESD 34.–36. pantu. Papildu informāciju skatīt novērtējumā.

⁷ Sk. novērtējumu.

atzīšana⁸. Tādēļ Komisiju aicināja ziņot Padomei par nozarēm un tirgiem, kuros savstarpējas atzīšanas principa piemērošana ir saimnieciski visizdevīgākā, bet kuros tā darbība joprojām ir nepietiekama vai problemātiska. Savos 2015. gada februāra secinājumos par vienotā tirgus politiku Konkurētspējas padome mudināja Komisiju nodrošināt savstarpējas atzīšanas principa efektīvu darbību un šajā saistībā pēc vajadzības ierosināt priekšlikumus⁹.

Reaģējot uz liecībām par to, ka principa darbība, iespējams, nav optimāla, un ņemot vērā Padomes pieprasījumu, savstarpējas atzīšanas principa piemērošanai veica ārēju novērtējumu¹⁰. Uz šā novērtējuma pamata Komisijas novērtējumā par savstarpējas atzīšanas darbību (*REFIT*) ietvēra arī novērtējumu par regulas darbību, lai gūtu pilnīgu priekšstatu par šķēršļiem, kuri kavē savstarpējas atzīšanas optimālu darbību (turpmāk — novērtējums).

IzvērtNovērtējumā secināja, ka savstarpēja atzīšana nedarbojas tā, kā vajadzētu, un ka princips un regula ne pārāk efektīvi sasniedz paredzētos mērķus saistībā ar informētības, juridiskās noteiktības un administratīvās sadarbības vairošanu.

Šī iniciatīva reaģē uz novērtētnovērtējuma secinājumiem. Tās vispārīgais mērķis ir panākt taisnīgāku un dziļāku vienoto preču tirgu, pateicoties plašākai un labākai savstarpējai atzīšanai.

Konkrētais mērķis būs uzlabot savstarpējas atzīšanas darbību, ierosinot vairākus vērienīgus pasākumus. Šādu pasākumu mērķis būs nodrošināt, lai tiktu ievērotas spēkā esošās tiesības un pienākumi, kuri izriet no savstarpējas atzīšanas principa. Praksē tas nozīmē, ka dalībvalstis arī turpmāk varēs aizsargāt savus likumīgos valsts līmeņa sabiedriskos mērķus un ierobežot preču tirdzniecību, pat ja tās tiek likumīgi tirgotas citviet, ar nosacījumu, ka to lēmums ir pamatots un samērīgs.

Pirmkārt, savstarpējas atzīšanas darbības jomas precizēšana, skaidri nosakot, kad tā ir piemērojama, palielinās juridisko noteiktību uzņēmumiem un valstu iestādēm saistībā ar to, kad var izmantot savstarpējas atzīšanas principu.

Otrkārt, pašdeklarācijas ieviešana, lai būtu vieglāk parādīt produktu, kas jau tiek likumīgi tirgots, un problēmu risināšanas sistēmas ieviešana, lai izskatītu lēmumus, kuri liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, palielinās juridisko noteiktību saistībā ar savstarpējas atzīšanas piemērošanu un atvieglos tās piemērošanu uzņēmumos. Gan uzņēmumi, gan valstu iestādes zinās, ko var pamatot sagaidīt, proti, kad savstarpēja atzīšana tiek piemērota vai būtu jāpiemēro.

Visbeidzot, administratīvās sadarbības noteikšana un IT rīka ieviešana uzlabos saziņu, sadarbību un uzticēšanos valstu iestāžu vidū un tādējādi sekmēs savstarpējas atzīšanas darbību.

⁸ Secinājumi par vienotā tirgus politiku, Konkurētspējas padomes sanāksme, Briselē, 2013. gada 2. un 3. decembrī: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf.

⁹ Secinājumi par vienotā tirgus politiku, Konkurētspējas padomes sanāksme, Briselē, 2015. gada 2.–3. martā: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%206197%202015%20INIT>.

¹⁰ Eiropas Komisija, pētījums, kas pasūtīts *Technopolis Group* (2015. gads): “*Evaluation of the application of the principle of mutual recognition in the field of goods*” (Novērtējums par savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu preču jomā), ENTR/172/PP/2012/FC – LOT 4, veikts no 2014. gada aprīļa līdz 2015. gada maijam: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_en.htm.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

- (a) Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā¹¹.

Direktīva palīdz nodrošināt plašāku un labāku savstarpēju atzīšanu, prasot dalībvalstīm informēt Komisiju un citai citu par visiem “tehnisko noteikumu” projektiem, kas attiecas uz produktiem, pirms tos pieņem valsts tiesību aktos. Tas palīdz novērst “tehnisko noteikumu” radītus jaunus šķēršļus tirdzniecībai pirms to pieņemšanas, dodot iespēju Komisijai un dalībvalstīm pārbaudīt, vai tehniskais noteikums ir saderīgs ar ES tiesību aktiem. Šai iniciatīvai ir atšķirīgs, papildinošs mērķis. Tā ievieš korektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc tam, kad noteikums ir stājies spēkā, tas tiek pareizi piemērots katrā gadījumā atsevišķi un tā, lai ievērotu savstarpējas atzīšanas principu.

- (b) Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību¹²

Direktīva nodrošina, ka ES tirgū laistie produkti ir droši. To piemēro patēriņa precēm, uz kurām neattiecas saskaņošana. Arī šo regulas projektu piemēro jomai, uz ko neattiecas saskaņošana, taču tas skar situācijas, kurās dalībvalsts kompetentās iestādes grasās liegt vai aizliegt citā dalībvalstī likumīgi tirgotas nesaskaņotas patēriņa preces tirdzniecību vai izmantošanu tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti tikai ar risku patērētāju veselībai un drošībai. Tā tas ir, piemēram, gadījumā, kad produktu nav atļauts tirgot nosaukuma, izmēra, sastāva, iepakojuma vai vides apsvērumu dēļ.

- (c) Regula (ES) Nr. 305/2011 par būvizstrādājumiem¹³

Šī regula izveido būvizstrādājumu kontaktpunktus (*PCPC*), kas sniedz informāciju par noteikumiem, kuri ir piemērojami būvdarbiem un būvizstrādājumiem. Šī iniciatīva saskaņoti papildina *PCPC*. Tomēr vairākās dalībvalstīs *PCPC* ir apvienoti ar produktu informācijas punktiem, lai uzņēmumiem nodrošinātu “vienu vienoto kontaktpunktu”. Šī iniciatīva neliedz šādu apvienošanu arī turpmāk.

- (d) SOLVIT tīkls¹⁴

SOLVIT ir pakalpojums, ko sniedz visu ES dalībvalstu, kā arī Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas pārvaldes iestādes. Tas palīdz uzņēmumiem gadījumos, kad valsts iestādes citā ES dalībvalstī ir pārkāpušas to tiesības, un tā mērķis ir rast risinājumu 10 nedēļu laikā. Tādējādi uzņēmumi var izmantot *SOLVIT* kā alternatīvu tiesvedībai gadījumos, kad ir izdots valsts lēmums, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu. Šī iniciatīva balstās uz *SOLVIT* tīklu un nesen pieņemto rīcības plānu *SOLVIT* stiprināšanai¹⁵. Tā uzlabo esošo mehānismu preču jomā, lai atvieglotu tādu administratīvo lēmumu apstrīdēšanu, kuri liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, pamatojoties uz savstarpēju atzīšanu.

- (e) ES saskaņošanas tiesību akti

ES saskaņošanas tiesību akti un savstarpēja atzīšana ir pilnībā papildinoši. Preču brīvu apriti iekšējā tirgū nodrošina ES kopīgie noteikumi par produktiem (ES saskaņošanas tiesību akti) un savstarpējas atzīšanas princips. ES saskaņošanas tiesību aktos ir noteiktas kopīgas prasības

¹¹ OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.

¹² [OV L 11, 15.1.2002., 47. lpp.](#)

¹³ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_en.htm.

¹⁵ COM(2017)255 final.

par to, kā produkts ir jārāžs. Taču tādi ES saskaņošanas tiesību akti, kas attiektos uz visiem produktiem un produkta aspektiem, ir neiespējams un arī nevēlams mērķis. Tas ir dārgs un laikietilpīgs process, kura ietvaros ir jāpanāk līdzsvars starp dažādām pieejām, un tas būtu jāparedz tiem produktiem un produktu aspektiem, ar kuriem saistīti būtiski šķēršļi, kas kavē brīvu apriti vienotajā tirgū un kurus nav iespējams risināt citādā veidā. Gadījumos, kad nav kopīgu ES noteikumu vai kad ES kopīgie noteikumi uz produktiem attiecas tikai daļēji, dalībvalstis var neierobežoti pieņemt valsts tehniskos noteikumus, kas paredz prasības, kādām ir jāatbilst šo produktu nosaukumam, formai, izmēram, marķējumam, iepakojumam utt. Šī iniciatīva nodrošina, ka tad, ja dalībvalstis tā rīkojas, tās ievēro LESD 34. un 36. pantu un it sevišķi savstarpējas atzīšanas principu.

- **Atbilstība citiem Savienības politikas virzieniem**

Šādas ES līmenī notiekošās/plānotās iniciatīvas ir svarīgas saistībā ar savstarpēju atzīšanu:

- (a) vienotā digitālā vārteja¹⁶; tās mērķis ir tiešsaistē uzlabot uzņēmumiem un iedzīvotājiem būtiskas informācijas un palīdzības pakalpojumu un procedūru pieejamību, kvalitāti un atrodamību;
- (b) rīcības plāns SOLVIT stiprināšanai¹⁷.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šīs regulas pamatā ir LESD 114. panta 1. punkts, kurš attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību un nosaka, ka var pieņemt pasākumus, lai tuvinātu noteikumus, kas dalībvalstīs pieņemti tiesību aktos, normatīvos vai administratīvajos aktos, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība. Šīs regulas mērķis ir paredzēt noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu, ka citā dalībvalstī likumīgi tirgotām precēm piešķir brīvu apriti, pilnībā ievērojot savstarpējas atzīšanas principu. Tā neskar dalībvalstu regulatīvo autonomiju tādu preču jomā, uz kurām neattiecas saskaņošana.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Savstarpējā Savstarpēja atzīšana ir piemērojama pārrobežu situācijās tikai tādā gadījumā, ja ekonomikas dalībnieks vēlas dalībvalstī tirgot produktu, kas jau tiek likumīgi tirgots citā dalībvalstī. Rīcība dalībvalstu līmenī vien nevar atrisināt ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu saistītās problēmas vienotajā tirgū. Lai principa piemērošana būtu efektīva, tās pamatā jābūt kopīgiem risinājumiem, kuri ir vienlīdzīgi jāpiemēro visām valstu iestādēm. Tikai šādas kopīgas procedūras spēj nodrošināt, lai valstu iestādes principu piemērotu vienādi, tādējādi ļaujot uzņēmumiem saņemt vienādu attieksmi neatkarīgi no tā, kurā valstī viņi cenšas tirgot savu produktu. Ja savstarpējas atzīšanas principa piemērošanas procedūras aspekti tiktu atstāti katras dalībvalsts ziņā, princips tiktu novājināts, jo darbības pieeja tiktu sadrumstalota 28 dažādās un, iespējams, pretrunīgās procedūrās. Tādēļ ES rīcība ir gan atbilstīga, gan pamatota, lai nodrošinātu principa efektīvu piemērošanu. ES ir pienākums rīkoties, lai nodrošinātu vienotā preču tirgus darbību. Kā noteikts LESD 26. panta 2. punktā, iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu noteikumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Tādu pasākumu aizliegšana, kam ir

¹⁶ Priekšlikums COM(2017)256 Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vienotas digitālās vārtejas izveidi, lai sniegtu informāciju, procedūras un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumus, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012.

¹⁷ COM(2017)255.

kvantitatīviem ierobežojumiem pielīdzināma ietekme uz preču importu, ir viens no galvenajiem LESD principiem (34.–36. pants).

- **Samērīgums**

Šis priekšlikums nodrošina delikātu līdzsvaru, no vienas puses, starp dalībvalstu regulatīvo autonomiju attiecībā uz tāda aizsardzības līmeņa noteikšanu, ko tās uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu likumīgas sabiedrības intereses, un, no otras puses, nepieciešamību novērst joprojām pastāvošos šķēršļus, kuri kavē tādu preču brīvu apriti, kas tiek likumīgi tirgotas citās dalībvalstīs un uz ko attiecas LESD 34.–36. pants.

Šajā priekšlikumā paredzētie pasākumi aptver tikai to, kas nepieciešams, lai atrisinātu apzinātās problēmas un sasniegtu izvirzītos mērķus. Prognozētās izmaksas Komisijai un dalībvalstīm tiek uzskatītas par pieņemamām, un tās kompensēs uzņēmumu gūtie ietaupījumi, kā arī uzņēmumu, patērētāju un dalībvalstu ieguvumi.

- **Instrumenta izvēle**

Šīs regulas pamatā ir LESD 114. pants. Regulā ietverti noteikumi, kuru mērķis ir uzlabot vienotā preču tirgus darbību, paredzot noteikumus un procedūras dalībvalstu kompetentajām iestādēm un uzņēmumiem, lai nodrošinātu tādu preču netraucētu brīvu apriti, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī.

3. EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post novērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Novērtējumā par savstarpējas atzīšanas, t. i., savstarpējas atzīšanas principa un Savstarpējas atzīšanas regulas, darbību preču jomā izskatīja, kādā mērā savstarpēja atzīšana ir sasniegusi savus sākotnējos mērķus saistībā ar efektivitāti, lietderīgumu, nozīmīgumu, saskaņotību un ES pievienoto vērtību. Konstatējumi parāda, ka preču jomā savstarpēja atzīšana joprojām ir nozīmīga un spēj Eiropas Savienībai nodrošināt pievienoto vērtību. Tā sniedz iespēju citās dalībvalstīs tirgot produktus, kas jau tiek likumīgi tirgoti citviet. Tomēr savstarpējas atzīšanas princips nedarbojas pietiekami labi. Lielākā daļa uzņēmumu, kas vēlas pārdot produktus citā dalībvalstī, pārbauda piemērojamos noteikumus attiecīgajā dalībvalstī un, ja šie noteikumi viņiem liedz pārdot produktu, viņi nepaļaujas uz savstarpējas atzīšanas principu, bet gan lielākoties pielāgo produktu šiem noteikumiem. Ja uzņēmumi mēģina paļauties uz savstarpējas atzīšanas principu, valstu iestādes šiem produktiem nereti liedz piekļuvi tirgum. Attiecībā uz regulu, ko pieņēma nolūkā atvieglot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, kopumā novērtējums parāda, ka tikai daži ekonomikas dalībnieki uzskata, ka kopš regulas stāšanās spēkā produktu pārdošana citās dalībvalstīs ir vieglāka. Tās ietekme uz izvirzītajiem mērķiem bija mērena. Tas tā bija galvenokārt tādēļ, ka tās noteiktās procedūras prasības izrādījās nepietiekamas, lai nodrošinātu savstarpējas atzīšanas principa vieglu, uzticamu un lietotājiem pieejamu piemērošanu. Arī tās ietekme uz informētību par savstarpējas atzīšanas principu bija ierobežota.

Efektivitāte

Neraugoties uz esošo principu un pieņemto regulu, preču brīva aprīte jomās, uz kurām neattiecas saskaņojums, joprojām ir problemātiska, un to galvenokārt nosaka informētības un zināšanu trūkums, nepietiekama juridiskā noteiktība un uzticēšanās un sadarbības trūkums starp valstu iestādēm. Uzņēmumi joprojām saskaras ar sarežģījumiem saistībā ar piekļuvi

tirgum, pat ja viņu produkti jau tiek likumīgi tirgoti citās dalībvalstīs. Tādējādi uzņēmumi nereti pielāgo savus produktus vai atsakās no ieiešanas jaunā tirgū. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām parāda, ka gadu gaitā ir paaugstinājies informētības līmenis par savstarpēju atzīšanu, taču šis līmenis nav pietiekams. Visas ieinteresētās personas uzskata, ka informētība būtu jāvairo un ka tai jābūt vienai no Komisijas galvenajām prioritātēm. Juridiskā noteiktība saistībā ar savstarpēju atzīšanu joprojām ir viens no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē tādu produktu brīvu apriti, uz kuriem neattiecas saskaņošana, un viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ uzņēmumi un valstu iestādes negribīgi izmanto savstarpēju atzīšanu. Attiecībā uz administratīvo sadarbību novērtējums parāda, ka tā ir vēl vairāk jāuzlabo, lai sekmētu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu.

Lietderīgums

Notika apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai novērtētu, kādā mērā principa un regulas izmantošanas radītās izmaksas ir samērīgas ar panāktajiem ieguvumiem. Regula valstu iestādēm rada nelielas izmaksas: Produktu informācijas punktu izveide un darbība (EUR 7417–47 450, balstoties uz 1 pilnslodzes ekvivalentu) un izmaksas, kas saistītas ar tādu produktu novērtēšanu, kuri tiek likumīgi tirgoti citā dalībvalstī (EUR 420 000 vienā nozarē, piemēram, mēslošanas līdzekļu nozarē). Šīs izmaksas tiek uzskatītas par vidējām. Galvenās izmaksas, ar ko saskarsies uzņēmumi, drīzāk rada savstarpējas atzīšanas nepareiza piemērošana. Uzņēmumiem ir jāpielāgo savi produkti un jāatkārto testi un procedūras (EUR 1000–150 000 uz produktu un tirgu), vai arī tie zaudē iespējas (EUR 40 000–500 000 uz produktu un tirgu), jo nākas atteikties no ienākšanas jaunā tirgū. Lielāko daļu šo izmaksu atzina par nozīmīgām. Viedokļi par izmaksām un ieguvumiem stipri atšķiras. Valstu iestādes tiecas piekrist, ka izmaksas ir samērīgas ieguvumiem, savukārt uzņēmumi lielākoties tam nepiekrīt. Tie uzskata, ka izmaksas ir būtiskas, savukārt ieguvumi netiek sasniegti.

Saskanotība

Veiktais novērtējums parāda, ka nav atklātas nekādas pretrunas starp savstarpēju atzīšanu un citiem ES politikas virzieniem, kuru mērķis ir izveidot iekšējo tirgu un sekmēt preču brīvu apriti ES. Drīzāk savstarpēja atzīšana un regula papildina un atbilst vairākām iniciatīvām šajā jomā, piemēram, Direktīvai 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību¹⁸, Direktīvai (ES) 2015/1535 (vienotā tirgus pārredzamība), Regulai (ES) Nr. 305/2011 par būvizrādājumiem, SOLVIT tīklam¹⁹ un ES saskaņošanas tiesību aktiem.

Nozīmīgums

Savstarpējās Savstarpējas atzīšanas mērķis ir panākt dziļu tirgus integrāciju, vienlaikus ievērojot dalībvalstu daudzveidīgumu un regulatīvo autonomiju. To uzskata par saskaņošanas alternatīvu, kas nodrošina regulatīvo autonomiju gadījumos, kad saskaņošana nav vajadzīga, pamatota un samērīga. Turklāt savstarpēja atzīšana ir sevišķi nozīmīga, lai atbalstītu inovācijas. Jaunu inovatīvu produktu jomā nav saskaņotu Eiropas noteikumu, un uzņēmumiem ir jāpaļaujas uz valstu līmenī esošajiem noteikumiem/standartiem vai pat jārisina situācijas, kad šādu noteikumu vispār nav. Savstarpēja atzīšana ir vienīgā alternatīva uzņēmumiem, kas vēlas savus jaunos/inovatīvos produktus tirgot citās dalībvalstīs.

ES pievienotā vērtība

¹⁸ OV L 001, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_en.htm.

IzvērtNovērtējums parāda, ka ieinteresētās personas ir kopumā vienisprātis, ka savstarpēja atzīšana Eiropas Savienībai nodrošina pievienoto vērtību. Tā sniedz iespēju citās dalībvalstīs tirgot produktus, kas jau tiek likumīgi tirgoti citviet, vienlaikus saglabājot dalībvalstu regulatīvo autonomiju un daudzveidīgumu. Ir plaši atzīts, ka izvirzītos mērķus var sasniegt, tikai rīkojoties ES līmenī. Apspriešanās laikā ieinteresētās personas gandrīz vienprātīgi atzina, ka ir vajadzīgs ES tiesību akts, lai panāktu plašāku un labāku savstarpēju atzīšanu.

- **Apspriešana ar ieinteresētajām personām**

Savstarpējās Savstarpējas atzīšanas konsultatīvās komitejas locekļiem lūdza sniegt komentārus pēdējo sanāksmju laikā 2015. gada 2. decembrī un 2016. gada 25. oktobrī. Daži pārstāvji nebija pārliecināti, ka regulas pilnīga pārskatīšana sniegtu ieguvumus, savukārt visi bija vienisprātis, ka ir vajadzīgi daži pielāgojumi un ka daudzas problēmas ir iespējams atrisināt ar ieteikuma tiesību pasākumiem.

Europa nodrošinātajā apspriešanās tīmekļa vietnē ir publicēta sabiedriskā apspriešana visās oficiālajās ES valodās. Apspriešana ilga no 2016. gada jūnija līdz septembrim. Sabiedriskās apspriešanas laikā tika saņemtas **153** atbildes. Spēcīgi tika pārstāvēti uzņēmumi (91), kam sekoja dalībvalstu iestādes (45) un iedzīvotāji (17). Apspriešanās rezultāti parāda, ka, neraugoties uz norādīto augsto informētības līmeni par savstarpēju atzīšanu, lielākā daļa respondentu uzskata, ka ir nepieciešama informētības vairošana. Attiecībā uz šķēršļiem, kas kavē savstarpējas atzīšanas darbību, uzņēmumi kā galveno šķērslī minēja to, ka trūkst ātru tiesiskās aizsardzības līdzekļu, lai apstrīdētu valstu lēmumus par piekļuves tirgum liegšanu, un tam sekoja nepietiekama saziņa iestāžu vidū. Attiecībā uz Komisijas prioritātēm saistībā ar savstarpēju atzīšanu uzņēmumi uzskata, ka galvenā prioritāte ir nepieciešamība pēc efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, savukārt dalībvalstis un iedzīvotāji atbalsta informētības vairošanu par savstarpēju atzīšanu.

Sabiedrisko apspriešanu papildināja ieinteresēto personu konference, ko Komisija organizēja 2016. gada 17. jūnijā. Pasākuma mērķis bija apzināt galvenās problēmas, kas saistītas ar savstarpējas atzīšanas darbību, un iespējamu turpmāko rīcību. Pasākumā piedalījās 144 dalībnieki, kas pārstāvēja uzņēmumus (62), valstu iestādes (60) un citas ieinteresētās personas (22), piemēram, patērētāju aizsardzības organizācijas un arodbiedrību pārstāvji. Kopumā dalībnieki atbalstīja nepieciešamību uzlabot savstarpējas atzīšanas darbību un palielināt juridisko noteiktību saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Laikposmā no 2014. līdz 2016. gadam Komisija vai ārējie līgumslēdzēji veica ļoti dažādus apsekojumus, apspriešanās un pētījumus, kas nodrošina stabilas zināšanas.

Savstarpējās Savstarpējas atzīšanas principa darbība tika analizēta ārēja novērtējuma ietvaros, kuru veica no 2014. līdz 2015. gadam. Problēmas apmērs un Komisijas dažādo paredzēto variantu ietekme tika aplūkota pētījumā, ko īstenoja no 2016. līdz 2017. gadam.

- **Ietekmes novērtējums**

Sagatavojot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums. Tas parāda, ka to produktu tirdzniecība, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, tirdzniecības apjoms ir mazāks. ES iekšējā eksporta vērtības salīdzinājums ar iekšzemes patēriņu parāda, ka to produktu gadījumā, uz ko attiecas saskaņošana, ES iekšējā eksporta vērtība ir 55 % no iekšzemes patēriņa, savukārt tādu produktu gadījumā, uz kuriem neattiecas saskaņošana vai attiecas daļēja saskaņošana, šis īpatsvars ir tikai 35 %. To nosaka šķēršļi, ar kuriem uzņēmumi

saskaras, mēģinot tirgot savus produktus saskaņā ar savstarpējas atzīšanas principu. Savstarpējas atzīšanas trūkums uzņēmumiem rada lielas finansiālās izmaksas. Piemēram, nepieciešamība pielāgot produktus piemērojamiem valsts noteikumiem gadījumos, kad savstarpēja atzīšana tiek vai nu noraidīta, vai netiek izmantota, lai ienāktu tirgū, tiek lēsta no EUR 1000 līdz 150 000 vērtībā par produktu un tirgu. Zaudētas iespējas, t. i., uzņēmumu atteikšanās no ieiešanas tirgū atšķirīgu valsts noteikumu dēļ, kas paredz produktu pielāgošanu, tiek lēstas vidēji no EUR 10 000 līdz 500 000 par produktu un tirgu. Eiropas Parlamenta veiktā pētījumā²⁰ centās aplēst ietekmi, ko iekšējam tirgum rada tirdzniecības netarifa šķēršļi. Tika secināts, ka šādu šķēršļu samazināšana varētu palielināt ES iekšējo tirdzniecību par vairāk nekā EUR 100 miljardiem gadā. Turklāt laikposmā no 2008. līdz 2014. gadam aptuveni 0,89 miljoni uzņēmumu darbojās nozarēs, uz ko neattiecas saskaņošana, pārstāvot vairāk nekā 50 % no kopējā aktīvo uzņēmumu skaita ražošanas nozarē. Aptuveni 87 % no uzņēmumiem ir mikrouzņēmumi. Kā norādīts Komisijas 2014. gada konkurences ziņojumā, tikai 14 % no MVU veic tirdzniecību pārrobežās ES salīdzinājumā ar 85,4 % no lieliem ražošanas uzņēmumiem.

Regulējuma kontroles padome 2017. gada 7. aprīlī izdeva pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu. Padome uzskatīja, ka ziņojumā kopumā ir labi atspoguļota situācija un papildus ieteica labāk izskaidrot variantu izvēli un to, kā tie tiktu īstenoti praksē. Ziņojumā arī būtu jāizdara skaidrāki secinājumi par to, kādā mērā pārskatīšanas gaidāmais rezultāts ietekmēs savstarpējas atzīšanas darbību praksē un sekmēs iekšējā tirgus labu darbību. Visbeidzot, tajā būtu labāk jānovērtē iespēja vienkāršot administrēšanu un samazināt slogus. Pozitīvajā atzinumā ietvertos ieteikumus iekļāva ziņojumā. It sevišķi tika labāk izskaidroti dažādie varianti un to, kā tie mijiedarbojas. Ziņojumā ir labāk izklāstīts, kā šie varianti darbojas praksē, uzsvāra liekot uz vēlamā variantā sekām tirgū. Ziņojumā ir arī labāk izskaidrots, kādēļ pašreizējos regulatīvos slogus ir radījusi tieši savstarpējas atzīšanas nepareiza darbība, un skaidri norādīts, kā vēlamie varianti samazinās šos slogus. Kopsavilkuma lapa un Regulējuma kontroles padomes pozitīvais atzinums ir pieejami šeit: XXXXX.

Papildus 1. variantam (*status quo*) ietekmes novērtējumā bija paredzēti šādi politikas varianti:

2. variants — ieteikuma tiesības, lai uzlabotu savstarpējas atzīšanas darbību (informētības vairošana, apmācība, ierēdņu apmaiņa utt.);
3. variants — minimālas normatīvās izmaiņas Regulā (EK) Nr. 764/2008 (administratīvo lēmumu pārredzamība, ES standartu izmantošana, produktu informācijas punktu nozīmes palielināšana);
4. variants — vispusīgas normatīvās izmaiņas Regulā (EK) Nr. 764/2008 (brīvprātīga savstarpējas atzīšanas deklarācija, problēmu risināšanas mehānisms, uzlaboti produktu informācijas punkti un sadarbība);
5. variants — brīvprātīga iepriekšēja atļauja laišanai tirgū.

Variants, kas saistīts ar regulas atcelšanu, un variants, kurš paredz papildu saskaņošanas pasākumu ierosināšanu attiecībā uz konkrētām pamatprasībām, kas aptver konkrētus produktu aspektus, tika izslēgti agrīnā posmā tāpat kā trešās puses atbilstības deklarācijas ieviešana.

²⁰

“The Cost of Non- Europe in the Single Market, 'Cecchini Revisited', An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market” (Izmaksas, ko rada Eiropas principa nepiemērošana vienotajā tirgū, “Atgriežoties pie Cecchini”, pārskats par iespējamiem ieguvumiem ekonomikai, ja tiktu papildus pilnveidots Eiropas iekšējais tirgus), CoNE 1/2014. [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf).

Vēlamais variants ir 4. variants (vispusīgas normatīvās izmaiņas Regulā (EK) Nr. 764/2008), ko papildina 2. variants (ieteikuma tiesību pasākumi).

2. variantu (ieteikuma tiesības) atbalstīja visas ieinteresētās personas, taču to uzskatīja par efektīvu tikai tad, ja to papildinātu ar citiem vispusīgiem instrumentiem.

3. variantu (minimālas normatīvās izmaiņas regulā) par iespējami efektīvu uzskatīja dalībvalstis un uzņēmēji, taču pārējie par to nebija tik pārliecināti.

4. variantu uzskatīja par efektīvāko politikas mērķu sasniegšanai un uzņēmumu izmaksu samazināšanai.

Ieinteresētās personas bija vienprātis, ka 5. variants (brīvprātīga iepriekšēja atļauja) nespēj novērst esošos savstarpējas atzīšanas šķēršļus. Galvenokārt tas radītu izmaksas. Piemēram, biocīdu nozarē tika aplēsts, ka ar šo procedūru saistītās administratīvās izmaksas būtu EUR 18–20 miljoni gadā.

Tā kā produkti, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, ir sarežģīti un daudzveidīgi, it ļoti grūti veikt kvantitatīvu novērtējumu par ieguvumiem. 4. variants apvienojumā ar 2. variantu paplašinātu informētību un zināšanas par savstarpēju atzīšanu, vienlaikus nodrošinot juridisko noteiktību attiecībā uz principa piemērošanu un uzlabojot dalībvalstu administratīvo sadarbību. Lielāks skaits ekonomikas dalībnieku tiktu informēti par iespēju ienākt jaunos tirgos bez papildu izmaiņām to produktos, turklāt tie, kuri ir informēti par savstarpēju atzīšanu, bet nevēlas to izmantot, sāktu uzticēties sistēmai. It sevišķi tas atvieglotu tādu produktu laišanu tirgū, kas tiek likumīgi tirgoti citās dalībvalstīs, jo tiktu nodrošināts satvars un racionalizētas diskusijas par to, vai produkts var ienākt tirgū saskaņā ar savstarpējas atzīšanas principu, un tiktu samazināts piekļuves tirgum liegšanas risks. Tas būtiski samazinātu uzņēmumu izmaksas, kas saistītas ar informāciju, pielāgošanu, novēlotu ienākšanu tirgū un zaudētām iespējām. Arī dalībvalstis gūtu ieguvumus no šo variantu apvienošanas, jo tiktu mudinātas konsekvētāk un pareizāk piemērot savstarpējas atzīšanas principu. Tirdzniecības šķēršļu samazināšana kopumā (sk. iepriekš) varētu palielināt ES iekšējo tirdzniecību par vairāk nekā EUR 100 miljardi gadā.

Tāpat ir ļoti sarežģīti kvantitatīvi novērtēt vēlamo variantu izmaksas. Tiek uzskatīts, ka ekonomikas dalībnieku izmaksas būs minimālas, un tas attiecas arī uz brīvprātīgo savstarpējas atzīšanas deklarāciju — tiek lēsts, ka izmaksas radīs minimāls administratīvais darbs (ekonomikas dalībniekam būtu vidēji jāvelti 20 minūtes, lai aizpildītu deklarāciju). Konkrētas vajadzīgās izmaksas segtu dalībvalstis un Komisija, proti, ieteikuma tiesību variants rada izmaksas saistībā ar informētības un apmācības pasākumu organizēšanu un koordinēšanu (EUR 500 000), kā arī izmaksas saistībā ar ierēdņu apmaiņas shēmu (EUR 100 000). Problēmu risināšanas mehānisms rada papildu darba noslogojumu Komisijai, jo vajadzīgi darbinieki, kas izskatīs apelācijas (3–4 papildu pilnslodzes ekvivalenti). Konkrētas izmaksas rada arī dalībvalstu plašāka administratīvā sadarbība; tās tiek lēstas EUR 1 200 000 apmērā gadā.

• **Normatīvā atbilstība un optimizācija**

Iniciatīva ir saistīta ar *REFIT* programmu, jo savstarpējas atzīšanas nepareiza darbība ietekmē iekšējā tirgus darbību. Novērtējumā aplūkoja, kā varētu samazināt regulatīvos slogus. Tika secināts, ka savstarpējas atzīšanas nepareizā darbība *de facto* rada regulatīvu slogu, kas ierobežo tirdzniecību. Tādēļ visi centieni uzlabot savstarpējas atzīšanas darbību nozīmētu vienkāršojumus uzņēmumiem, piemēram, vieglāku piekļuvi jauniem tirgiem. Brīvprātīgas

savstarpējas atzīšanas deklarācijas ieviešana būtiski ietekmēs ekonomikas dalībnieku administratīvo slogu samazināšanu. Tirgus piekļuves un saziņas ar valstu iestādēm procedūru racionalizēšana sekmēs piekļuvi tirgum un tādējādi samazinās ekonomikas dalībnieku izmaksas. Turklāt iestāžu labāka sadarbība un saziņa palielinās uzticēšanos un tādējādi samazinās tirgū esošo preču novērtēšanas kavējumus.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam ir vajadzīgi cilvēkresursi un administratīvie resursi, kā arī darbības apropriācijas, kā uzsvērts finanšu pārskatā.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija reizi piecos gados novērtē regulu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu. Ziņojumā novērtēs regulas un savstarpējas atzīšanas principa darbību, attiecīgos gadījumos balstoties uz efektivitātes, lietderīguma, nozīmīguma, saskaņotības un ES pievienotās vērtības kritērijiem, kā arī to ietekmi uz preču brīvu apriti un uz preču iekšējo tirgu saskaņā ar ieinteresēto personu sniegtajiem komentāriem, ietverot dalībvalstu sniegtu attiecīgu informāciju. Ņems vērā īpašus rādītājus, kas ļauj novērtēt regulas ietekmi, piemēram, kompetento iestāžu paziņojumu skaits Informācijas un saziņas atbalsta sistēmā, izmantoto procedūru ātrums vai informācijas apmaiņas gadījumu skaits starp kompetentajām iestādēm un produktu informācijas punktiem.

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Regulas 1. pantā ir noteikts regulas priekšmets, proti, paredzēt noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu tiesības uz tādu preču brīvu apriti, kas tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī.

Regulas 2. pantā ir noteikta regulas darbības joma.

Regulas 3. pantā ir ietvertas regulai nozīmīgās definīcijas.

Regulas 4. pantā ir sniegta savstarpējas atzīšanas deklarācija, ko ekonomikas dalībnieki brīvprātīgi izmantos, lai būtu vieglāk pierādīt, ka produkts tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī. Pantā paredzēti nosacījumi, kādiem ir jāatbilst šādai deklarācijai, un paskaidrots, ka to var nodrošināt tiešsaistē.

Regulas 5. pantā ir noteikta procedūra, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāievēro, novērtējot, vai preces, kuras tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, var tikt tirgotas to teritorijā, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu.

Regulas 6. pantā ir prasības, kas attiecas uz citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču pagaidu apturēšanu, ja šādas preces rada būtisku risku veselībai un drošībai vai neatbilst sabiedrības morāles vai sabiedriskās drošības nosacījumiem.

Regulas 7. pantā tiek novērsta Komisijai ziņošanas dublēšanagadījumos, kad paziņojamais administratīvais lēmums ir arī pasākums, uz kuru attiecas *RAPEX*.

Regulas 8. pantā ir noteikts savstarpējas atzīšanas problēmu risināšanas mehānisms, kas ļauj ekonomikas dalībniekiem apstrīdēt administratīvu lēmumu, kurš liedz vai ierobežo piekļuvi

tirgum, apelāciju vispirms iesniedzot *SOLVIT* tīklam. Pēc attiecīgā *SOLVIT* centra pieprasījuma šādu administratīvo lēmumu novērtēs Komisija.

Regulas 9. pantā ir noteikti produktu informācijas punktu uzdevumi.

Regulas 10. pantā ir noteikts kompetento iestāžu administratīvās sadarbības satvars.

Regulas 11. pantā ir paredzēts IT rīks, ko izmantos saziņai un informācijas apmaiņai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju.

Regulas 12. pantā ir paredzēta tādu darbību finansēšana, ko veiks, lai atbalstītu šo regulu.

Regulas 13. pantā ir paskaidrots, kā tiks aizsargātas Savienības finanšu intereses.

Regulas 14. pantā ir noteikts, ka Komisijai ir periodiski jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par savstarpējas atzīšanas darbību, kā arī par šīs regulas darbību.

Ar regulas 15. pantu tiek izveidota komiteja un šīs regulas īstenošanas pilnvaras tiek deleģētas Komisijai.

Regulas 16. pants atceļ Regulu (EK) Nr. 764/2008.

Regulas 17. pantā ir noteikta šīs regulas stāšanās spēkā un piemērošana.

Pielikumā ir ietverta standartizēta veidne savstarpējas atzīšanas deklarācijai.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA**par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²¹, saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu noteikumiem ir nodrošināta preču brīva aprīte. Dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt Savienības iekšējo preču tirdzniecību. Preču brīva aprīte iekšējā tirgū tiek nodrošināta ar noteikumu saskaņošanu Savienības līmenī, nosakot kopīgas prasības attiecībā uz tirdzniecību ar noteiktām precēm vai tādām precēm vai to aspektiem, uz ko neattiecas Savienības saskaņošanas noteikumi, piemērojot savstarpējas atzīšanas principu.
- (2) Šķēršļi brīvai preču aprītei starp dalībvalstīm var būt nelikumīgi radīti, ja bez Savienības saskaņošanas noteikumiem, kas aptver preces vai to atsevišķu aspektu, dalībvalsts kompetentā iestāde piemēro valsts noteikumus attiecībā uz minētā veida precēm, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pieprasot preču atbilstību noteiktām tehniskām prasībām, piemēram, prasībām attiecībā uz nosaukumu, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu vai iepakojumu. Šādu noteikumu piemērošana precēm, kuras likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, var būt pretrunā Līguma 34. un 36. pantam pat tad, ja šādus noteikumus bez izšķirības piemēro pilnīgi visām precēm.
- (3) Savstarpējas atzīšanas princips izriet no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras. Saskaņā ar šo principu dalībvalstis nevar aizliegt savā teritorijā pārdot preces, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pat tad, ja preces ir ražotas vai izgatavotas saskaņā ar atšķirīgiem tehniskajiem noteikumiem. Tomēr šis princips nav absolūts. Dalībvalstis var iebilst pret tādu preču pārdošanu, ko likumīgi tirgo citur, ja šādi ierobežojumi balstās uz Līguma 36. pantā minēto pamatojumu vai citiem sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm un ir proporcionāli izvirzītajam mērķim.

²¹

OV C [...], [...], [...], lpp.

- (4) Jēdziens “sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm” ir attīstības procesā esošs jēdziens, kas izveidots Tiesas judikatūrā saistībā ar Līguma 34. un 36. pantu. Šis jēdziens, cita starpā, ietver fiskālās uzraudzības efektivitāti, komercdarbības godīgumu, patērētāju aizsardzību, vides aizsardzību, preses dažādības saglabāšanu un nopietnu apdraudējumu sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālajam līdzsvaram. Šādi sevišķi svarīgi iemesli gadījumos, ja pastāv pamatotas atšķirības starp dalībvalstīm, var pamatot valsts noteikumu piemērošanu, ko veic kompetentās iestādes. Tomēr šādi lēmumi ir pienācīgi jāpamato un vienmēr ir jāievēro samērīguma princips, ņemot vērā to, vai kompetentā iestāde patiešām ir pieņēmusi iespējamo vismazāk ierobežojošo lēmumu. Turklāt administratīvos lēmumus, kuri ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum precēm, kas tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, nedrīkst pamatot tikai ar to, ka vērtējamās preces atbilst leģitīmam dalībvalsts izvirzītam publiskam mērķim citādā veidā, nekā šim mērķim atbilst vietējās preces šajā dalībvalstī.
- (5) Regula (EK) Nr. 764/2008²² tika pieņemta, lai atvieglotu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, nosakot procedūras, kas līdz minimumam samazina iespēju radīt nelikumīgus šķēršļus tādu preču brīvai aprītei, kuras jau likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Neraugoties uz minētās regulas pieņemšanu, vēl aizvien pastāv vairākas problēmas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Novērtējums, kas veikts laikposmā no 2016. līdz 2014. gadam, liecināja, ka princips nedarbojas tā, kā vajadzētu, un Regulai (EK) Nr. 764/2008 ir bijusi ierobežota ietekme tā piemērošanas atvieglošanā. Līdzekļi un procesuālās garantijas, ko paredz Regula (EK) Nr. 764/2008, nesasniedza mērķi uzlabot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Piemēram, ekonomikas dalībniekiem gandrīz nav zināms par produktu informācijas punktu tīklu, kas ir ieviests, lai ekonomikas dalībniekiem sniegtu informāciju par piemērojamiem valstu noteikumiem un savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, un tie to izmanto ļoti maz. Tīkla ietvaros valsts iestādes nepietiekami sadarbojas. Prasība paziņot par administratīviem lēmumiem, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, tiek ievērota reti. Tā rezultātā šķēršļi brīvai preču aprītei iekšējā tirgū joprojām saglabājas.
- (6) 2013. gada decembra secinājumos par vienotā tirgus politiku, ko pieņēmusi Konkurētspējas padome, atzīmēts, ka, lai uzlabotu pamatnosacījumus uzņēmumu darbībai un patērētājiem vienotajā tirgū, būtu pienācīgi jāizmanto visi attiecīgie instrumenti, ietverot savstarpēju atzīšanu. Padome aicināja Komisiju ziņot par gadījumiem, kad savstarpējas atzīšanas principa darbība joprojām ir nepietiekama vai problemātiska. 2015. gada februāra secinājumos par vienotā tirgus politiku Konkurētspējas padome aicināja Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas princips darbojas efektīvi, un nākt klajā ar priekšlikumiem šajā sakarā.
- (7) Regulā (EK) Nr. 764/2008 ir vairāki trūkumi, un tādēļ tā būtu jāpārskata un jānostiprina. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 764/2008 būtu jāaizstāj ar šo regulu. Ar šo regulu būtu jāizveido skaidras procedūras, lai nodrošinātu to preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un lai nodrošinātu to, ka brīva aprīte var tikt ierobežota tikai tad, ja dalībvalstij ir leģitīmi iemesli sabiedrības interesēs un ierobežojums ir samērīgs. Tā nodrošina, ka ekonomikas dalībnieki un valstu iestādes ievēro esošās tiesības un saistības, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa.
- (8) Šai regulai nebūtu jāskar turpmāka preču tirdzniecības nosacījumu saskaņošana, attiecīgā gadījumā, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību.

²² OV L 218, 13.8.2008., 21. lpp.

- (9) Šķēršļus tirdzniecībai var radīt arī cita veida pasākumi, uz kuriem attiecas Līguma 34. un 36. panta darbības joma. Šādi pasākumi ir, piemēram, tehniskās specifikācijas, kas izstrādātas publiskā iepirkuma procedūrām, vai prasība lietot valsts valodu. Tomēr šādiem pasākumiem nevajadzētu būt valsts tehniskajiem noteikumiem šīs regulas nozīmē, un tiem nebūtu jāietilpst tās darbības jomā.
- (10) Dažkārt dalībvalstī ir spēkā valsts tehniskie noteikumi, kas paredz iepriekšējas atļaujas procedūru, saskaņā ar kuru, pirms preces var laist tirgū attiecīgajā dalībvalstī, no kompetentās iestādes jāsaņem oficiāls apstiprinājums. Šāda iepriekšējas atļaujas procedūra ierobežo preču brīvu apriti. Tādējādi, lai atbilstu pamatprincipam, kas nosaka preču brīvu apriti iekšējā tirgū, šādai procedūrai jābūt sabiedrības interesēs, kas atzītas Savienības tiesību aktos, un tai jābūt samērīgai un nediskriminējošai. Šīs procedūras atbilstība Savienības tiesību aktiem būtu jānovērtē, ņemot vērā Tiesas judikatūrā paustos apsvērumus. Rezultātā administratīvie lēmumi, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, pamatojoties vienīgi uz to, ka precēm nav derīgas iepriekšējas atļaujas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tomēr, ja attiecībā uz precēm ir iesniegts šādas obligātas iepriekšējas atļaujas pieteikums, jebkāds turpmāks administratīvs lēmums noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz tehnisku noteikumu, kas piemērojams šajā dalībvalstī, būtu jāpieņem saskaņā ar šo regulu, lai pieteikuma iesniedzējs gūtu labumu no šajā regulā paredzētās procesuālās aizsardzības.
- (11) Ir svarīgi precizēt, ka preces, uz kurām attiecas šī regula, ietver lauksaimniecības produktus. Termins "lauksaimniecības produkti" ietver zivsaimniecības produktus, kā paredzēts Līguma 38. panta 1. punktā.
- (12) Ir svarīgi precizēt, ka termins "ražotājs" ietver ne tikai preču ražotāju, bet arī personu, kas norāda sevi kā preču ražotāju, piemēram, tādu lauksaimniecības produktu ražotāju, kas nav iegūti ražošanas procesā.
- (13) Valsts tiesu vai tribunālu spriedumi, kuros tiek novērtēta to gadījumu likumība, kad valsts tehniskā noteikuma piemērošanas dēļ preces, kas likumīgi tirgotas kādā dalībvalstī, netiek ielaistas tirgū citā dalībvalstī, un valsts tiesu vai tribunālu spriedumi, ar ko tiek piemērotas sankcijas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (14) Lai gūtu labumu no savstarpējas atzīšanas principa, precēm jābūt likumīgi tirgotām citā dalībvalstī. Būtu jāprecizē, ka, lai preces būtu uzskatāmas par likumīgi tirgotām citā dalībvalstī, tām jāatbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami šajā dalībvalstī, un jābūt pieejamām tiešajiem lietotājiem šajā dalībvalstī.
- (15) Pierādījumi, kas ir nepieciešami, lai pierādītu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, dalībvalstu starpā ievērojami atšķiras. Tas ekonomikas dalībniekiem rada nevajadzīgu slogu, kavēšanos un papildu izmaksas, vienlaikus neļaujot valsts iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai savlaicīgi novērtētu preces. Tas var kavēt piemērot savstarpējas atzīšanas principu. Tādēļ ir svarīgi, lai ekonomikas dalībnieki varētu vienkāršāk pierādīt, ka to preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī. Ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt iespējai gūt labumu no pašdeklarācijas procesa, kam būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm visa nepieciešamā informācija par precēm un par to atbilstību noteikumiem, ko piemēro minētajā citā dalībvalstī. Deklarācijas izmantošana neliedz valsts iestādēm pieņemt lēmumu ierobežot piekļuvi tirgum, ar nosacījumu, ka šāds lēmums ir samērīgs un atbilst savstarpējas atzīšanas principam un šai regulai.

- (16) Ražotājam vai ražotāja pārstāvim būtu jābūt atbildīgam par savstarpējas atzīšanas deklarācijā norādīto informāciju, jo ražotājs preces pārzina vislabāk. Tomēr informācija par to, ka attiecīgajā dalībvalstī preces ir pieejamas tiešajiem lietotājiem, var būt importētājam vai izplatītājam, nevis faktiskajam ražotājam. Tādēļ būtu jāļauj citam ekonomikas dalībniekam sniegt šo informāciju ražotāja vietā.
- (17) Savstarpējas atzīšanas deklarācijā būtu jāturpina sniegt precīza un pilnīga informācija par precēm jebkurā brīdī nākotnē. Tādēļ deklarācija būtu jāatjaunina, kad nepieciešams, lai atspoguļotu izmaiņas, piemēram, izmaiņas attiecīgajos tehniskajos noteikumos.
- (18) Lai nodrošinātu, ka informācija, kas sniegta savstarpējas atzīšanas deklarācijā, ir visaptveroša, būtu jāizveido šādas deklarācijas saskaņota struktūra, ko izmanto tie ekonomikas dalībnieki, kas vēlas sniegt šādas deklarācijas.
- (19) Ir svarīgi nodrošināt, ka savstarpējas atzīšanas deklarāciju aizpilda patiesi un precīzi. Tādēļ nepieciešams noteikt, ka ekonomikas dalībnieki atbild par deklarācijā norādīto informāciju.
- (20) Lai uzlabotu efektivitāti un to uzņēmumu konkurētspēju, kas darbojas nesaskaņotā jomā, vajadzētu būt iespējai gūt labumu no jaunām informācijas tehnoloģijām, kuras atvieglotu savstarpējas atzīšanas deklarācijas sniegšanu. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt iespējai savu deklarāciju darīt pieejamu tiešsaistē.
- (21) Šī regula būtu jāpiemēro arī precēm, kurām tikai daži aspekti ir tādi, uz ko attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti. Ja saskaņā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem ekonomikas dalībniekiem tiek prasīts sagatavot ES atbilstības deklarāciju, lai pierādītu atbilstību minētajiem tiesību aktiem, būtu jāļauj saskaņā ar šo regulu savstarpējas atzīšanas deklarācijā sniegto informāciju ietvert kā minētās ES atbilstības deklarācijas daļu.
- (22) Ja ražotāji nolemj neizmantot savstarpējas atzīšanas deklarācijas mehānismu, tad dalībvalstij būtu jāpieprasa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu, lai novērtētu preces, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu.
- (23) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 paredz, ka dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visiem valsts tehnisko noteikumu projektiem, kas attiecas uz jebkuru produktu, tostarp lauksaimniecības un zivju produktiem, kā arī par iemesliem, kāpēc ir nepieciešams piemērot minēto regulu. Tomēr ir jānodrošina, ka pēc šādu valsts tehnisko noteikumu pieņemšanas atsevišķos ar konkrētām precēm saistītos gadījumos pareizi piemēro savstarpējas atzīšanas principu. Šajā regulā būtu jānosaka kārtība, kādā savstarpējas atzīšanas principu piemēro atsevišķos gadījumos, piemēram, pieprasot dalībvalstīm norādīt valsts tehniskos noteikumus, uz kuriem pamatojas administratīvais lēmums, un leģitīmo iemeslus sabiedrības interesēs, kuri ir administratīvā lēmuma pamatojums. Šī prasība tomēr neliek dalībvalstīm pamatot pašus valsts tehniskos noteikumus, bet gan valsts tehnisko noteikumu piemērošanu attiecībā uz precēm, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī.
- (24) Tā kā lēmumiem, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum precēm, kas jau tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, būtu jābūt izņēmumam no preču brīvas aprites pamatprincipa, ir lietderīgi izveidot skaidru procedūru, kas paredzēta, lai nodrošinātu, ka šādi lēmumi ievēro esošos pienākumus, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa. Šāda procedūra nodrošina, ka pieņemtie lēmumi ir proporcionāli un ievēro savstarpējas atzīšanas principu un šo regulu.

- (25) Lai gan kompetentā iestāde novērtē preces, pirms tā izlemj, vai liegt vai ierobežot piekļuvi tirgum, tai nevajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumus, ar kuriem aptur piekļuvi tirgum, izņemot gadījumus, kad nepieciešama ātra iejaukšanās, lai novērstu kaitējumu lietotāju drošībai un veselībai vai lai novērstu, ka preces tiek darītas pieejamas, ja šādas preces parasti ir aizliegtas, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem, tostarp, piemēram, noziedzības novēršanai.
- (26) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008²³ izveido akreditācijas sistēmu, kas nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences līmeņa savstarpēju atzīšanu. Tāpēc dalībvalstu kompetentajām iestādēm nebūtu jāatsakās pieņemt akreditētas atbilstības novērtēšanas struktūras izsniegtus testu ziņojumus un sertifikātus, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar minētās struktūras kompetenci. Turklāt, lai, cik vien iespējams, izvairītos no tādu testu un procedūru dublēšanās, kas jau ir veikti citā dalībvalstī, dalībvalstīm vajadzētu pieņemt testu ziņojumus un sertifikātus, ko izsniegušas citas atbilstības novērtēšanas struktūras saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāņem vērā iesniegto testu ziņojumu vai sertifikātu saturs.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK²⁴ nosaka, ka tikai drošus produktus var laist tirgū, un paredz ražotājiem un izplatītājiem pienākumus attiecībā uz produktu drošību. Ar šo direktīvu iestādēm ir ļauts uzreiz aizliegt jebkuru bīstamu produktu, vai arī uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtēšanu, pārbaužu un kontroles veikšanai, pagaidām aizliegt produktu, kas varētu būt bīstams. Tajā arī izklāstīta procedūra, kā iestādēm piemērot atbilstošus pasākumus, piemēram, tos, kas minēti 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, attiecībā uz produktiem, kas rada risku, kā arī noteikts pienākums paziņot par šādiem pasākumiem Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Līdz ar to kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt piemērot minētās direktīvas noteikumus un jo īpaši minētās direktīvas 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunktā un 8. panta 3. punktā ietvertos noteikumus.
- (28) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002²⁵, cita starpā, izveido ātrās reaģēšanas sistēmu, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību. Tā uzliek dalībvalstīm pienākumu nekavējoties paziņot Komisijai, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, par ikvienu pasākumu, ko tās pieņem un kā mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt piemērot minētās regulas noteikumus un jo īpaši minētās regulas 50. panta 3. punktā un 54. pantā ietvertos noteikumus.
- (29) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625²⁶ izveido saskaņotu Savienības regulējumu oficiālo kontroļu un citu oficiālu darbību, kas nav oficiālās kontroles, organizēšanai visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, ņemot vērā

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

²⁴ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

²⁵ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regula (ES) 2017/625 par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

noteikumus par oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 882/2004 un attiecīgajos nozaru tiesību aktos. Ar to nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka ekonomikas dalībnieki novērš neatbilstību pārtikas un barības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt piemērot minētās regulas noteikumus un jo īpaši minētās regulas 138. pantā ietvertos noteikumus.

- (30) Visos administratīvajos lēmumos, ko pieņem dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar šo regulu, būtu jānorāda pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai ekonomikas dalībnieki varētu iesniegt prasību attiecīgās valsts kompetentā tiesā. Lēmumā būtu jānorāda arī uz problēmu risināšanas procedūru, kas paredzēta šajā regulā.
- (31) Lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas principu piemēro pareizi un konsekventi, tiem ekonomikas dalībniekiem, kuri vēlas uzņēmējdarbībai draudzīgas alternatīvas, ir būtiski rast efektīvus risinājumus, apstrīdot administratīvos lēmumus, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum. Lai nodrošinātu šādus risinājumus un lai izvairītos no juridiskām izmaksām, jo īpaši MVU, ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt pieejamai ārpustiesas problēmu risināšanas procedūrai.
- (32) Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkls (*SOLVIT*) ir dienests, kura darbību nodrošina valsts pārvaldes iestādes katrā dalībvalstī, un tā mērķis ir rast risinājumus iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kad to tiesības pārkāpj valsts iestādes citā dalībvalstī. Principi, kas reglamentē *SOLVIT* darbību, ir izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2013/461/ES²⁷.
- (33) *SOLVIT* sistēma ir sevi pierādījusi kā efektīvs ārpustiesas problēmu risināšanas mehānisms, ko nodrošina bez maksas. Tas strādā īsos termiņos un sniedz praktiskus risinājumus iedzīvotājiem un uzņēmumiem gadījumos, kad tie saskaras ar grūtībām saistībā ar savu Savienības tiesību atzīšanu valsts iestādēs. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem būtu jāpaļaujas uz *SOLVIT* problēmu risināšanas mehānismu, pirms var sākt izmantot problēmu risināšanas mehānismu saskaņā ar šo regulu. Ja ekonomikas dalībnieks, attiecīgais *SOLVIT* centrs un iesaistītās dalībvalstis visi vienojas par attiecīgo rezultātu, turpmāka darbība nav nepieciešama.
- (34) Tomēr, ja *SOLVIT* neoficiālā pieeja nedod rezultātu un pastāv nopietnas šaubas par administratīvā lēmuma saderību ar savstarpējas atzīšanas principu, būtu jāpilnvaro Komisija izskatīt šo jautājumu un sniegt novērtējumu, kas jāņem vērā kompetentajām valsts iestādēm pēc *SOLVIT* centra pieprasījuma. Komisijas ieviešanās būtu jāveic saprātīgā termiņā saskaņā ar Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu.
- (35) Komisijas atzinumam attiecībā uz administratīvu lēmumu, ar kuru ir liegta vai ierobežota piekļuve tirgum, būtu jāattiecas tikai uz jautājumu par to, vai administratīvais lēmums ir saderīgs ar savstarpējas atzīšanas principu un vai tas atbilst šīs regulas prasībām. Tas neskar Komisijas pilnvaras saskaņā ar Līguma 258. pantu un dalībvalstu pienākumu ievērot Savienības tiesību aktu noteikumus, ja var atrisināt sistēmiskas problēmas, kas konstatētas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu.
- (36) Iekšējā preču tirgū ir svarīgi, ka uzņēmumi, jo īpaši MVU, var iegūt uzticamu un konkrētu informāciju par tiesību aktiem, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī. Produktu informācijas punktiem vajadzētu būtiski sekmēt komunikāciju starp valstu iestādēm un

²⁷

Komisijas 2013. gada 17. septembra Ieteikums 2013/461/ES par principiem, kas reglamentē *SOLVIT* (OV L 249, 19.9.2013., 10. lpp.).

ekonomikas dalībniekiem, izplatot informāciju par noteikumiem par konkrētām precēm un to, kā savstarpējas atzīšanas principu piemēro to teritorijā. Tāpēc ir nepieciešams veicināt lomu, kas produktu informācijas punktiem ir kā galvenajiem informācijas sniedzējiem par visiem noteikumiem saistībā ar attiecīgajām precēm, tostarp valsts noteikumiem, uz kuriem attiecas savstarpējā atzīšana.

- (37) Lai sekmētu preču brīvu apriti, produktu informācijas punktiem vajadzētu sniegt bezmaksas informāciju par savas valsts tehniskajiem noteikumiem un par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Produktu informācijas punktos vajadzētu nodrošināt atbilstīgas iekārtas un resursus. Saskaņā ar Regulu [*Vienotā digitālā vārteja — COM(2017)256*] tiem tīmekļa vietnē būtu jāsniedz informācija, unuz tiem attiecas kvalitātes kritēriji, kas noteikti minētajā regulā.
- (38) Sadarbība starp kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu raitu savstarpējas atzīšanas principa darbību un izveidotu savstarpējas atzīšanas kultūru. Produktu informācijas punktiem un valstu kompetentajām iestādēm tāpēc būtu jāsadarbības un jāapmainās ar informāciju un pieredzi, lai nodrošinātu principa un šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu.
- (39) Nolūkā paziņot par administratīvajiem lēmumiem, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum, nodrošināt komunikāciju starp produktu informācijas punktiem un nodrošināt administratīvo sadarbību ir nepieciešams, lai dalībvalstīm būtu pieejama informācijas un komunikācijas atbalsta sistēma.
- (40) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁸.
- (41) Ja šīs regulas mērķiem ir jāapstrādā personas dati, tas būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību. Visai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu ir jāpiemēro attiecīgi vai nu Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679²⁹, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001³⁰.
- (42) Būtu jāizveido uzticami un efektīvi uzraudzības mehānismi, lai sniegtu informāciju par regulas piemērošanu un par tās ietekmi uz preču brīvu apriti. Šādiem mehānismiem nebūtu jāparedz nekas vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- (43) Nolūkā uzlabot informētību par savstarpējas atzīšanas principu un nodrošināt, ka šo regulu piemēro pareizi un konsekventi, Savienībai vajadzētu finansēt izpratnes veicināšanas kampaņas un citas saistītas darbības, kuru mērķis ir palielināt uzticēšanos un sadarbību starp kompetentajām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem.
- (44) Lai novērstu tādu precīzu datu trūkumu, kas saistīti ar savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, Savienībai vajadzētu finansēt šādu datu vākšanu.
- (45) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārkāpumu novēršanu, konstatēšanu un izmeklēšanu,

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu un — vajadzības gadījumā — administratīvus un finansiālus sodus.

- (46) Komisijai būtu jāveic šīs regulas novērtēšana. Novērtēšanu vajadzētu veikt, pamatojoties uz pieciem kritērijiem — lietderību, efektivitāti, būtiskumu, saskaņotību un pievienoto vērtību —, un tai būtu jāveido pamats iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumiem.
- (47) Ir lietderīgi atlikt šīs regulas piemērošanu, lai dotu kompetentajām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem pietiekami daudz laika pielāgoties tajā noteiktajām prasībām.
- (48) Komisijai būtu jāveic šīs regulas novērtēšana attiecībā uz tajā izvirzītajiem mērķiem. Savāktie dati par savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, kā arī informācija, kas pieejama informācijas un komunikācijas atbalsta sistēmā, Komisijai būtu jāizmanto, lai novērtētu šo regulu. Komisijai būtu jāvar no dalībvalstīm pieprasīt papildu informāciju, kas nepieciešama novērtēšanai. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu³¹ 22. punktu novērtēšanai, kuras pamatā ir lietderība, efektivitāte, būtiskums, saskaņotība un pievienotā vērtība, būtu jāveido pamats turpmākās rīcības iespēju ietekmes novērtējumam.
- (49) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt savstarpējas atzīšanas principa gludu, konsekventu un pareizu piemērošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šā mērķa mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants **Priekšmets**

Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi un procedūras saistībā ar to, kā atsevišķos gadījumos dalībvalstīs piemēro savstarpējas atzīšanas principu attiecībā uz precēm, kas tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī un uz ko attiecas Līguma 34. un 36. pants.

Ar šo regulu arī paredz izveidot un uzturēt produktu informācijas punktus dalībvalstīs un sadarbību un informācijas apmaiņu saistībā ar savstarpējas atzīšanas principu.

2. pants **Darbības joma**

1. Šo regulu piemēro visām precēm, tostarp lauksaimniecības produktiem, un administratīviem lēmumiem, kurus kādas dalībvalsts (“galamērķa dalībvalsts”) kompetentā iestāde ir pieņēmusi vai gatavojas pieņemt saistībā ar visām precēm, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, ja šie lēmumi atbilst šādiem kritērijiem:

³¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (a) lēmuma pamatā ir valsts tehnisks noteikums, ko piemēro galamērķa dalībvalstī;
 - (b) lēmuma tieša vai netieša ietekme ir liegt vai ierobežot piekļuvi tirgum galamērķa dalībvalstī.
2. Šā panta 1. punkta atsauce uz “administratīviem lēmumiem” ietver visus administratīvos pasākumus, kam ir tāda pati vai būtībā tāda pati juridiskā ietekme kā lēmumam.
3. Šajā regulā “valsts tehnisks noteikums” nozīmē jebkuru dalībvalsts normatīvu vai administratīva akta noteikumu, kam ir šādi elementi:
- (a) noteikums attiecas uz jomu vai aspektu, kas nav saskaņots Savienības līmenī;
 - (b) noteikums vai nu aizliedz darīt pieejamas preces vai preču veidu vietējā tirgū minētajā dalībvalstī, vai arī tas padara atbilstību noteikumam obligātu, *de facto* vai *de jure*, ja preces vai konkrēta veida preces tiek darītas pieejamas tirgū;
 - (c) noteikums paredz vismaz vienu no šiem:
 - i) paredz šo preču vai preču veida nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību vai drošību, vai izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas precēm vai preču veidam attiecībā uz nosaukumu, ar kuru tās pārdod, terminoloģiju, simboliem, testiem un testu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu, un atbilstības novērtēšanas procedūrām;
 - ii) precēm vai preču veidam paredz citas prasības, ko nosaka, lai aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē preču aprites ciklu pēc tam, kad tās ir darītas pieejamas vietējā tirgū minētajā dalībvalstī, piemēram, izmantošanas, reciklēšanas, atkalizmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumus, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt preču vai preču veida sastāvu vai īpašības, vai to pieejamību vietējā tirgū minētajā dalībvalstī.
4. Šā panta 3. punkta c) apakšpunkta i) punkts attiecas arī uz lauksaimniecības produktu, kā minēts Līguma 38. panta 1. punkta otrajā daļā, vai produktu, kas paredzēti pārtikai un barībai, ražošanas metodēm un procesiem, kā arī citu produktu ražošanas metodēm un procesiem, ja tie ietekmē to īpašības.
5. Prasība par iepriekšēju atļauju pati par sevi nav uzskatāma par valsts tehnisku noteikumu šīs regulas nozīmē, taču lēmums atteikt iepriekšēju atļauju, pamatojoties uz valsts tehnisku noteikumu, var būt lēmums, uz kuru šī regula attiecas, ja tas atbilst citām 1. punkta prasībām.
6. Šo regulu nepiemēro:
- (a) valsts tiesu pieņemtiem lēmumiem;
 - (b) lēmumiem, ko pieņem tiesībaizsardzības iestādes izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas laikā, attiecībā uz terminoloģiju, simboliem vai jebkādu citu materiālu atsauci uz nekonstitucionālām vai kriminālām organizācijām, rasistiska, diskriminējoša vai ksenofobiska rakstura pārkāpumiem.
7. Šā panta 5. un 6. punkts neskar šādu noteikumu piemērošanu:
- (a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunkts vai 8. panta 3. punkts;
 - (b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 54. pants;

3. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “likumīgi tirgot citā dalībvalstī” nozīmē, ka preces vai preču veids atbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami minētajā dalībvalstī, un tās ir darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem šajā dalībvalstī;
- (2) “darīt pieejamu vietējā tirgū dalībvalstī” nozīmē jebkādu preču piegādi izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai tirgū minētās dalībvalsts teritorijā komerciālām darbībām par maksu vai bez maksas;
- (3) “ierobežot piekļuvi tirgum” nozīmē, ka paredzēti nosacījumi, kas jāizpilda, pirms preces var darīt pieejamas vietējā tirgū attiecīgajā dalībvalstī, vai nosacījumi preču palikšanai minētajā tirgū, kas abos gadījumos prasa mainīt vienu vai vairākas šo preču īpašības, kā norādīts 2. panta 3. punkta c) apakšpunkta i) punktā, vai veikt papildu testus;
- (4) “liegt piekļuvi tirgum” nozīmē jebkuru no šiem:
 - (a) aizliegt preces darīt pieejamas vietējā tirgū attiecīgajā dalībvalstī vai tām palikt minētajā tirgū;
 - (b) prasīt preču izņemšanu vai atsaukšanu no minētā tirgus;
- (5) “iepriekšēja atļauja” nozīmē administratīvu procedūru saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kad minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei tiek prasīts, pamatojoties uz pieteikumu, ko iesniedzis ekonomikas dalībnieks, sniegt oficiālu apstiprinājumu, pirms preces var darīt pieejamas vietējā tirgū šajā dalībvalstī;
- (6) “ražotājs” nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas ražo preces vai pasūta preču dizainu vai ražošanu un tirgo tās ar savu vārdu vai preču zīmi, vai jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas, norādot savu nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi uz precēm, norāda sevi kā to ražotāju;
- (7) “pilnvarotais pārstāvis” nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi ražotāja rakstisku pilnvaru rīkoties ražotāja vārdā, darot preces pieejamas attiecīgajā vietējā tirgū;
- (8) “importētājs” nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas dara preces no trešās valsts pieejamas Savienības tirgū pirmo reizi;
- (9) “izplatītājs” nozīmē jebkuru tādu fizisku vai juridisku personu piegādes ķēdē, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, izņemot ražotāju vai importētāju, un kas dara preces pieejamas vietējā tirgū attiecīgajā dalībvalstī;
- (10) “ekonomikas dalībnieks” saistībā ar precēm nozīmē jebkuru no šiem: ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs vai izplatītājs;
- (11) “tiešais lietotājs” nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību Savienībā un kam preces ir darītas pieejamas vai tiek darītas pieejamas vai nu kā patērētājam ārpus jebkādas nodarbošanās, uzņēmējdarbības, amatniecības vai profesijas, vai arī kā profesionālam tiešajam lietotājam tā ražošanas vai profesionālajai darbībai;

- (12) “leģitīmi iemesli sabiedrības interesēs” nozīmē jebkuru no Līguma 36. pantā minētajiem iemesliem vai citus sevišķi svarīgus iemeslus saistībā ar sabiedrības interesēm.

II NODAĻA

Procedūras, kas attiecas uz savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu atsevišķos gadījumos

4. pants

Savstarpējas atzīšanas deklarācija

1. Tādu preču vai preču veida ražotājs, kuras vai nu tiek darītas pieejamas, vai tiks darītas pieejamas vietējā tirgū kādā dalībvalstī (“galamērķa dalībvalsts”), var sagatavot deklarāciju (“savstarpējas atzīšanas deklarācija”), lai pierādītu kompetentajām iestādēm galamērķa dalībvalstī, ka preces vai tāda veida preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī.

Alternatīvi ražotājs var pilnvarot savu pilnvaroto pārstāvi sagatavot deklarāciju tā vārdā.

Tomēr savstarpējas atzīšanas deklarācijā konkrēto informāciju, kas attiecas uz preču vai preču veida tirdzniecību, var aizpildīt jebkurš ekonomikas dalībnieks.
2. Savstarpējas atzīšanas deklarācijai ir tāda struktūra un tajā ietver tādu informāciju, kas precizēta pielikumā.

Deklarāciju aizpilda vienā no Savienības oficiālajām valodām, un, ja minētā valoda nav valoda, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts, tad ekonomikas dalībnieki to tulko valodā vai valodās, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts.
3. Ekonomikas dalībnieki ir atbildīgi par tās informācijas saturu un pareizību, kuru tie paši sniedz savstarpējas atzīšanas deklarācijā.
4. Ekonomikas dalībnieki nodrošina, ka deklarācija tiek pastāvīgi atjaunināta, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas to sniegtajā deklarācijas informācijā.
5. Savstarpējas atzīšanas deklarāciju galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei var iesniegt nolūkā pieprasīt veikt novērtēšanu saskaņā ar 5. pantu. To var iesniegt papīra formātā vai elektroniskiem līdzekļiem.
6. Ekonomikas dalībnieki deklarāciju var darīt pieejamu tīmekļa vietnē, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) preču veids vai sērija, uz kuru attiecas deklarācija, ir viegli identificējami tīmekļa vietnē;
 - (b) tīmekļa vietne ir jāpārbauda, lai nodrošinātu pieejamību un piekļuvi deklarācijai;
 - (c) ir norādījumi par to, kā orientēties tīmekļa vietnē un piekļūt deklarācijai.
7. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei tiek iesniegta savstarpējas atzīšanas deklarācija saskaņā ar šā panta prasībām, tad jebkuras preču novērtēšanas nolūkiem saskaņā ar 5. pantu:
 - (a) šo deklarāciju kopā ar pierādījumiem, ko pamatoti pieprasa kompetentā iestāde, lai pārbaudītu tajā ietverto informāciju, kompetentā iestāde pieņem kā pietiekamu, lai pierādītu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī; un

- (b) kompetentā iestāde nepieprasa no ekonomikas dalībniekiem nekādu citu informāciju vai dokumentus, lai pierādītu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī.
- 8. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei netiek iesniegta savstarpējas atzīšanas deklarācija saskaņā ar šā panta prasībām, kompetentā iestāde var pieprasīt ekonomikas dalībniekiem nodrošināt šādus dokumentus un informāciju, lai novērtēšanas vajadzībām saskaņā ar 5. pantu pierādītu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī:
 - (a) visu attiecīgo informāciju par minēto preču vai preču veida īpašībām;
 - (b) visu attiecīgo informāciju par preču likumīgu tirdzniecību citā dalībvalstī;
 - (c) visu citu informāciju, ko kompetentā iestāde uzskata par lietderīgu, lai veiktu novērtēšanu.
- 9. Ja uz precēm, par kurām tiek iesniegta savstarpējās atzīšanas deklarācija, attiecas arī Savienības tiesību akts, kurā ir pieprasīta ES atbilstības deklarācija, savstarpējās atzīšanas deklarāciju var ietvert kā minētās ES atbilstības deklarācijas daļu.

5. pants **Preču novērtēšana**

- 1. Ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir šaubas par precēm, par kurām ekonomikas dalībnieks apgalvo, ka tās likumīgi tirgo citā dalībvalstī, kompetentā iestāde nekavējoties kontaktējas ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku un veic preču novērtēšanu.
- 2. Veicot novērtēšanu saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā testu ziņojumus vai sertifikātus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra un ekonomikas dalībnieki iesnieguši kā daļu no novērtējuma. Sertifikātus vai testu ziņojumus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta attiecīgajā atbilstības novērtēšanas darbības jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, dalībvalstu kompetentās iestādes neatsakās pieņemt ar minētās struktūras kompetenci saistītu iemeslu dēļ.
- 3. Ja, pabeidzot 1. punktā minēto novērtēšanu, dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem administratīvu lēmumu attiecībā uz precēm, tā savu lēmumu 20 darbdienu laikā paziņo attiecīgajam ekonomikas dalībniekam, kas minēts 1. punktā, Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Paziņojumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm nosūta, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu.
- 4. Administratīvajā lēmumā, kas minēts 3. punktā, izklāsta lēmuma pamatojumu tādā veidā, kas ir pietiekami detalizēts un pamatots tā, lai varētu novērtēt tā atbilstību savstarpējas atzīšanas principam un šīs regulas prasībām.
- 5. Jo īpaši ietver šādu informāciju:
 - (a) valsts tehniskais noteikums, kas ir lēmuma pamatā;
 - (b) leģitīmi iemesli sabiedrības interesēs, ar kuriem lēmums ir pamatots;
 - (c) izskatītie tehniskie vai zinātniskie pierādījumi, tostarp tehnikas vai zinātnes attīstība, kas notikusi kopš valsts tehniskā noteikuma pieņemšanas;
 - (d) attiecīgā ekonomikas dalībnieka argumentu kopsavilkums;

- (e) pierādījumi, ka lēmums ir piemērots izvirzītā mērķa sasniegšanai un tajā paredz tikai tādus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai minēto mērķi sasniegtu.
6. Administratīvajā lēmumā, kas minēts 3. punktā, norāda tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, un termiņus, kas attiecas uz minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, un tajā ietver arī atsauci uz 8. pantā paredzēto procedūru.
7. Administratīvais lēmums, kas minēts 3. punktā, nestājas spēkā, pirms tas ir paziņots attiecīgajam ekonomikas dalībniekam saskaņā ar minēto punktu.

6. pants

Piekluves tirgum apturēšana uz laiku

1. Kamēr dalībvalsts kompetentā iestāde veic preču novērtēšanu saskaņā ar 5. pantu, tā neaptur uz laiku šo preču pieejamību vietējā tirgū attiecīgajā dalībvalstī, izņemot kādā no šīm situācijām:
- (a) parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos preces rada nopietnu risku — tostarp tādu, kura sekas nav tūlītējas —, kas pieprasa steidzamu kompetentās iestādes iejaukšanos;
 - (b) minēto preču vai preču veida piedāvāšana vietējā tirgū šajā dalībvalstī parasti ir aizliegta, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem.
2. Par jebkuru apturēšanu saskaņā ar 1. punktu dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo attiecīgajam ekonomikas dalībniekam, Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Paziņojumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm nosūta, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu. Ja uz lietu attiecas šā panta 1. punkta a) apakšpunkts, paziņojumam pievieno tehnisku vai zinātnisku pamatojumu, kas pierāda, kāpēc tiek uzskatīts, ka uz lietu attiecas minētais punkts.

7. pants

Paziņojumi ātrās ziņošanas sistēmas (RAPEX) ietvaros

1. Ja administratīvais lēmums, kas minēts 5. pantā, vai apturēšana uz laiku, kas minēta 6. pantā, ir arī pasākums, par kuru ir jāpaziņo ar RAPEX starpniecību, kā minēts Direktīvā 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību, nav vajadzīgs atsevišķs paziņojums Komisijai saskaņā ar šo regulu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) RAPEX paziņojumā ir norādīts, ka pasākuma paziņojums skaitās arī kā paziņojums saskaņā ar šo regulu;
 - (b) RAPEX paziņojumā ietverti apstiprinoši pierādījumi, kas vajadzīgi administratīvajam lēmumam saskaņā ar 5. pantu vai apturēšanai uz laiku saskaņā ar 6. pantu.

8. pants

Problēmu risināšanas procedūra

1. Šo pantu piemēro, ja ekonomikas dalībnieks, uz kuru attiecas administratīvais lēmums, ir iesniedzis lēmumu Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīklam (SOLVIT) un SOLVIT procedūras laikā piederības dalībvalsts centrs lūdz Komisiju sniegt atzinumu, lai palīdzētu atrisināt šo lietu.

2. Komisija trīs mēnešu laikā pēc 1. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas sāk komunikāciju ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku vai dalībniekiem un kompetentajām iestādēm, kuras pieņēma administratīvo lēmumu, nolūkā novērtēt administratīvā lēmuma saderību ar savstarpējas atzīšanas principu un šo regulu.
3. Pēc novērtēšanas Komisija var dot atzinumu, kurā identificē problēmas, kurām, pēc tās domām, būtu jāpievēršas SOLVIT lietā, un, ja vajadzīgs, sniedz ieteikumus, lai palīdzētu atrisināt šo lietu.
4. Komisijas atzinumu ņem vērā 1. punktā minētajā SOLVIT procedūrā.

III NODAĻA

Administratīvā sadarbība, uzraudzība un komunikācija

9. pants

Produktu informācijas punktu uzdevumi

1. Dalībvalstis izraugās un uztur produktu informācijas punktus savā teritorijā un nodrošina, ka produktu informācijas punktiem ir pietiekamas pilnvaras un atbilstoši resursi to uzdevumu pienācīgai izpildei. Tās nodrošina, ka produktu informācijas punkti sniedz savus pakalpojumus saskaņā ar Regulu [*Vienotā digitālā vārteja — COM(2017)256*].
2. Produktu informācijas punkti tiešsaistē sniedz šādu informāciju:
 - (a) informāciju par savstarpējas atzīšanas principu un šīs regulas piemērošanu minētās dalībvalsts teritorijā, tostarp informāciju par 5. pantā noteikto procedūru;
 - (b) kompetento iestāžu kontaktinformāciju minētajā dalībvalstī, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu datus, kas atbildīgas par minētās dalībvalsts teritorijā piemērojamo valsts tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību ;
 - (c) informāciju par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un procedūrām, kas minētās dalībvalsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetento iestādi un ekonomikas dalībnieku, tostarp 8. pantā aprakstīto procedūru.
3. Ja nepieciešams papildināt saskaņā ar 2. punktu tiešsaistē sniegto informāciju, produktu informācijas punkti pēc pieprasījuma, ko iesniedz ekonomikas dalībnieks vai citas dalībvalsts kompetentā iestāde, sniedz visu noderīgo informāciju, piemēram, elektronisku kopiju vai elektronisku saiti uz valsts tehniskajiem noteikumiem, kas piemērojami konkrētām precēm vai konkrētam preču veidam teritorijā, kurā darbojas produktu informācijas punkts, un informāciju par to, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem uz šīm precēm vai šāda veida precēm attiecas prasība par iepriekšēju atļauju.
4. Produktu informācijas punkti sniedz atbildi 15 darbdienu laikā pēc jebkura 3. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas.
5. Produktu informācijas punkti neiekasē maksu par 3. punktā minētās informācijas sniegšanu.

10. pants

Administratīvā sadarbība

1. Komisija paredz un nodrošina efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un produktu informācijas punktiem dažādās dalībvalstīs.

2. Produktu informācijas punkti dalībvalstī, kurā ekonomikas dalībnieks sakās likumīgi tirgojam savas preces, pēc pieprasījuma 15 darbdienu laikā sniedz citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, kas attiecas uz minētajām precēm.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes un produktu informācijas punkti piedalās darbībās, kas minētas 1. punktā.

11. pants

Informācijas un komunikācijas atbalsta sistēma

1. Šīs regulas 5., 6. un 10. panta piemērošanas nolūkā izmanto Savienības informācijas un komunikācijas atbalsta sistēmu, kas izklāstīta [Regulā par atbilstību un izpildi], izņemot 7. pantā minētos gadījumus.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros sīki izklāsta 1. punktā minēto sistēmu un tās funkcijas šīs regulas nolūkos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

IV NODAĻA

Finansēšana

12. pants

Darbību finansēšana saskaņā ar šo regulu

1. Savienība var finansēt šādas darbības saskaņā ar šo regulu:
 - (a) izpratnes veicināšanas kampaņas;
 - (b) izglītību un mācības;
 - (c) ierēdņu apmaiņu;
 - (d) sadarbību starp produktu informācijas punktiem un tehnisko un loģistikas atbalstu šādai sadarbībai;
 - (e) datu vākšanu saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz vienoto preču tirgu.
2. Savienības finansiālo palīdzību šajā regulā norādītajām darbībām īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012³² vai nu tieši, vai arī deleģējot budžeta īstenošanas uzdevumus struktūrām, kas uzskaitītas minētās regulas 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā.
3. Apropriācijas, ko piešķir šajā regulā minētajām darbībām, katru gadu nosaka budžeta lēmējinstānce atbilstīgi spēkā esošajai finanšu shēmai.

13. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas ar krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību novēršanas pasākumiem, efektīvām pārbaudēm un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un

³²

Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.
3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013³³ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96³⁴, lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, saistībā ar dotācijas nolīgumu vai dotācijas lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar šo regulu.
4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un *OLAF* pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

V NODAĻA

Pārskatīšana un komitejas procedūra

14. pants **Novērtēšana**

1. Līdz (...) un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija veic šīs regulas novērtēšanu attiecībā uz tās mērķiem un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
2. Šī panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Komisija izmanto informāciju, kas ir pieejama 11. pantā minētajā sistēmā, un datus, kas savākti saskaņā ar 12. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Komisija var arī pieprasīt dalībvalstīm iesniegt visu attiecīgo informāciju, lai novērtētu tādu preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un šīs regulas efektivitāti, kā arī produktu informācijas punktu darbības novērtējumu.

15. pants **Komitejas procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

³⁴ Padomes 1996. gada 11. novembra Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 14.11.1996., 2. lpp.).

VI NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

16. pants **Atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 764/2008 atceļ.

17. pants **Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētais(-ie) pārvaldības veids(-i)

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Monitoringa un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Daudz gadu finanšu shēmas attiecīgā(-s) izdevumu kategorija(-s) un budžeta izdevumu pozīcija(-s)
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar pašreizējo daudz gadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes regula par preču savstarpēju atzīšanu

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā³⁵

02. sadaļa: Iekšējais tirgus, rūpniecība, uzņēmējdarbība un MVU

Darbība 02 03: Iekšējais preču un pakalpojumu tirgus

Darbība 02 03 01: Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz jaunu darbību

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**³⁶

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Konkurētspējas padomes 2013. gada decembrī pieņemtajos secinājumos par vienotā tirgus politiku tika atzīmēts, ka, lai vienotajā tirgū uzlabotu pamatnosacījumus uzņēmumiem un patērētājiem, ir atbilstīgi jāizmanto visi attiecīgie instrumenti, arī saskaņošana un savstarpēja atzīšana. Savos 2015. gada februāra secinājumos par vienotā tirgus politiku Konkurētspējas padome mudināja Komisiju nodrošināt savstarpējas atzīšanas principa efektīvu darbību un šajā saistībā pēc vajadzības ierosināt priekšlikumus. Reaģējot uz šiem secinājumiem, Komisija 2015. gada 28. oktobrī pieņēma vienotā tirgus stratēģiju "Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai"; stratēģija ir viens no Komisijas 2017. gada darba programmas galvenajiem mērķiem. Tajā ir aicināts panākt plašāku un labāku savstarpēju atzīšanu, īstenojot ES mēroga rīcības plānu par informētības vairošanu un pārskatot pašreizējo tiesisko regulējumu, lai ieviestu brīvprātīgu atbilstības deklarāciju nolūkā sekmēt preču brīvu apriti šajā jomā.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās *ABM/ABB* darbības

Konkrētais mērķis Nr.

Konkrētāk priekšlikuma mērķis ir uzlabot tādu preču brīvu apriti, kas jau tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī:

- ieviešot brīvprātīgu atbilstības deklarāciju, lai nodrošinātu satvaru un racionalizētu diskusijas starp **ekonomikas dalībniekiem** un valstu iestādēm par produkta tirgošanas likumību;

³⁵

ABM: budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām; ABB: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

³⁶

Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

- paredzot aizsardzības procedūru, lai **ekonomikas dalībnieku** rīcībā būtu efektīvi pasākumi, ja tie vēlas apstrīdēt administratīvus lēmumus par piekļuves tirgum liegšanu vai ierobežošanu;
- nostiprinot **produktu informācijas punktus**, ko panāks, uzsverot to nozīmi, jo tie ir galvenie informācijas sniedzēji par valstu noteikumiem, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana; tāpat tas uzlabos kontaktpunktu administratīvo sadarbību, lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu pārrobežās;
- izmantojot IT rīku, lai nodrošinātu iestāžu saziņu un paziņotu administratīvus lēmumus par piekļuves tirgum liegšanu;
- nodrošinot pamatu ES mēroga rīcības plānam, lai vairotu informētību par savstarpēju atzīšanu.

Attiecīgās ABM/ABB darbības

Darbība 02 03: Iekšējais preču un pakalpojumu tirgus

Darbība 02 03 01: Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība

1.4.3. *Paredzamais(-ie) rezultāts(-i) un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Iniciatīvas vispārīgais mērķis ir panākt taisnīgāku un dziļāku vienoto preču tirgu, pateicoties plašākai un labākai savstarpējai atzīšanai.

Konkrētais mērķis būs uzlabot savstarpējas atzīšanas darbību:

- vairojot informētību par savstarpēju atzīšanu;
- palielinot juridisko noteiktību uzņēmumiem un valstu iestādēm attiecībā uz to, kas var izmantot savstarpējas atzīšanas principu;
- palielinot juridisko noteiktību attiecībā uz savstarpējas atzīšanas piemērošanu; gan uzņēmumiem, gan valstu iestādēm vajadzētu zināt, ko var pamatoti sagaidīt, proti, kad savstarpēja atzīšana tiek piemērota vai būtu jāpiemēro; tas samazinās risku uzņēmumiem, ka to produkti nepieklūs tirgu vai tiks nepamatoti izņemti no tirgus;
- palielinot saziņu, sadarbību un uzticēšanos starp valstu iestādēm, lai tās varētu funkcionēt kā sekmējošs instruments nolūkā nodrošināt savstarpējas atzīšanas darbību.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Ir paredzēts šāds rādītāju kopums:

- organizēto pasākumu (informētības kampaņu un apmācību) skaits un pasākumu dalībnieku vai apmācībā iesaistīto personu skaits, kā arī to apmierinātības līmenis;
- ierēdņu apmaiņas shēmā iesaistīto ierēdņu skaits;
- valstu noteikumu projektu, kas ietver savstarpējas atzīšanas klauzulu, paziņojumu skaits;
- to **ekonomikas dalībnieku** apmierinātības līmenis, kas izmanto brīvprātīgo savstarpējas atzīšanas deklarāciju, un to ieguldījums izmaksu samazināšanā;

- tādu administratīvo lēmumu paziņojumu skaits, kas liedz vai ierobežo piekļuvi tirgum;
- to lietu skaits, ko SOLVIT ir iesnieguši uzņēmumi, un atrisināto lietu rādītājs;
- apelāciju skaits Komisijai un Komisijas pieņemtu saistošu lēmumu skaits;
- saņemto sūdzību skaits par savstarpējas atzīšanas principa nepareizu piemērošanu;
- Produktu informācijas punktu saņemto pieprasījumu skaits, atbildes sniegšanas termiņi un [ekonomikas dalībnieku](#) apmierinātības līmenis;
- organizēto administratīvās sadarbības sanāksmju skaits un dalībnieku skaits.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Priekšlikuma mērķis ir samazināt administratīvos slogus, ļaujot:

- uzlabot zināšanas par to, kas un kā var izmantot savstarpējas atzīšanas principu;
- vieglāk piekļūt informācijai par savstarpēju atzīšanu;
- vieglāk pierādīt, ka produkts ir ticis likumīgi tirgots citā dalībvalstī un ka tādēļ uz to attiecas savstarpējas atzīšanas princips;
- piekļūt bezmaksas un efektīviem pasākumiem, lai apstrīdētu administratīvus lēmumus par piekļuves tirgum liegšanu vai ierobežošanu.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Savstarpēja atzīšana ir piemērojama pārrobežu situācijās tikai tādā gadījumā, ja ekonomikas dalībnieks vēlas citās dalībvalstīs tirgot produktu, kas kādā dalībvalstī jau tiek likumīgi tirgots. Rīcība dalībvalstu līmenī vien nevar atrisināt ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu saistītās problēmas vienotajā tirgū. Lai principa piemērošana būtu efektīva, tās pamatā jābūt saskaņotām procedūrām, kuras ir vienlīdzīgi jāpiemēro visām valstu iestādēm. Tikai šādas saskaņotas procedūras spēj nodrošināt, lai valstu iestādes principu piemērotu vienādi, tādējādi ļaujot uzņēmumiem saņemt vienādu attieksmi neatkarīgi no tā, kurā valstī viņi cenšas tirgot savu produktu. Ja savstarpējas atzīšanas principa piemērošanas procedūras aspekti tiktu atstāti katras dalībvalsts ziņā, princips tiktu novājināts, jo darbības pieeja tiktu sadrumstalota 28 dažādās un, iespējams, pretrunīgās procedūrās.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Uz savstarpējas atzīšanas principa, kas izriet no Tiesas judikatūras, piemērošanu attiecās vairāki interpretējoši paziņojumi un Regula (EK) Nr. 764/2008. Ar regulu tika ieviestas vairākas procesuālās garantijas, kuru mērķis bija atvieglot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Tomēr šā principa piemērošana joprojām ir problemātiska. Lielākā daļa ekonomikas dalībnieku vai nu nav informēti par principu, vai nepaļaujas uz to. Arī valstu iestādes piesardzīgi raugās uz piekļuves tirgum piešķiršanu produktiem, kas jau tiek likumīgi tirgoti citā dalībvalstī un uz ko attiecas savstarpēja atzīšana. Tāpat uzticamu datu neesības dēļ bija ļoti grūti novērtēt principa ietekmi uz iekšējo tirgu.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Priekšlikums papildina un atbilst vairākām iniciatīvām preču brīvas aprites jomā, piemēram, Direktīvai (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, Direktīvai 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību, Regulai (ES) Nr. 305/2011 par būvuzstrādājumiem, SOLVIT tīklam un ES saskaņošanas tiesību aktiem.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva**

– ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

– ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

☒ **Neierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva**

– īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2018. līdz 2020. gadam,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi³⁷

☒ **Komisijas tieša pārvaldība**

– ✓ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;

– ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:

– ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;

– ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

– ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

– ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;

– ☐ publisko tiesību subjektiem;

– ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.

– *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

[...]

[...]

³⁷

Stāka informācija par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu atrodams BudgWeb tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Komisija reizi piecos gados pārskata šīs regulas piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu. Ziņojumā novērtēs regulas un savstarpējas atzīšanas principa darbību, kā arī to ietekmi uz preču brīvu apriti un uz preču iekšējo tirgu saskaņā ar ieinteresēto personu sniegtajiem komentāriem, ietverot dalībvalstu sniegtu attiecīgu informāciju.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

IT rīka ieviešana, lai atvieglotu saziņu un administratīvu lēmumu par piekļuves tirgum liegšanu vai ierobežošanu paziņošanu, ir saistīta ar dažiem tehniska rakstura riskiem. Komisija ir priekšlikumam paredzētā IT rīka īpašnieks un atbild par tā ikdienas darbību, uzturēšanu un pilnveidi. Sistēmu izstrādā un izmitina iekšējs piegādātājs, kas nodrošina augstu darbības turpināmības līmeni.

2.2.2. Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Lai risinātu 2.2.1. punktā apzinātos riskus, Komisija nodrošinās regulāras tikšanās ar dalībvalstīm un sniegs apmācības un norādījumus, lai būtu iespējama priekšlikuma netraucēta un viegla īstenošana.

2.2.3. Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums

Riskus, kas apzināti 2.2.1. punktā, risinās, sniedzot palīdzību un informāciju attiecīgajām ieinteresētajām personām.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai saistībā ar vienoto digitālo vārteju bez ierobežojumiem piemēro noteikumus, kas parasti ir piemērojami Komisijas darbībām, ietverot Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulu (ES, EURATOM) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	0203 Iekšējais preču un pakalpojumu tirgus	Dif./nedif. ³⁸	no EBTA valstīm ³⁹	no kandidātvalstīm ⁴⁰	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	020301 Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ

³⁸ Dif. — diferencētās apropriācijas/nedif. — nediferencētās apropriācijas.

³⁹ EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴⁰ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

Šos pasākumus segs piešķirumi, kas jau ir paredzēti Komisijas oficiālajā finanšu plānojumā; papildu resursi nav vajadzīgi.

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Skaitis	02 03 Iekšējais preču un pakalpojumu tirgus
---	---------	--

ĢD: GROW			2018. gads	2019. gads	2020. gads	KOPĀ 2018.–2020. gads
• Darbības apropriācijas						
02 03 01	Saistības	(1)	0,700	0,300		1,000
	Maksājumi	(2)	0,350	0,500	0,150	1,000
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	1a)				
	Maksājumi	2a)				
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴¹						
Budžeta pozīcijas numurs		(3)				
KOPĀ apropriācijas GROW ĢD	Saistības	=1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Maksājumi	=2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹

Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)				
	Maksājumi	(5)				
•KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)				
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+ 6	0,700	0,300		1,000
	Maksājumi	=5+ 6	0,350	0,500	0,150	1,000

Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairākas izdevumu kategorijas

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
•KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–4. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas (Pamatsumma)	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	5	“Administratīvie izdevumi”
--	----------	----------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2018. gads	2019. gads	2020. gads	Gads	Turpmākie gadi	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ 2019.–2020. gads
ĢD: GROW								
• Cilvēkresursi			0,690	0,690				1,380
• Pārējie administratīvie izdevumi			0,135	0,195				0,330
KOPĀ GROW ĢD			0,825	0,885				1,710

KOPĀ daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa maksājumu summa) =	0,825	0,885						1,710
---	---------------------------------------	-------	-------	--	--	--	--	--	--------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2018. gads	2019. gads	2020. gads	N+3 Gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
KOPĀ daudz gadu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	0,700	1,125	0,885			2,710
	Maksājumi	0,350	1,325	1,035			2,710

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			2018. gads		2019. gads		2020. gads		Turpmākie gadi		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ (2018.–2020. gads)	
	REZULTĀTI																	
	Veids ⁴²	Rezultāta vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁴³ Kontaktpunktu administratīvās sadarbības uzlabošana																		
- Rezultāts	Ierēdņu apmaiņa ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150								0,200
- Rezultāts	PIP vizuāla identitāte		1	0,100		0		0										0,100
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1			6	0,300	10	0	15		15	150							46	0,300
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2 Informētības vairošana par savstarpēju atzīšanu																		
- Rezultāts	Apmācības		20	0,400	40	0,300	40	0									100	0 700

⁴² Rezultāti ir preces un pakalpojumi, kas jānodrošina (piem., finansētās studentu apmaiņas, uzcelto ceļu km skaits u. tml.)

⁴³ Kā aprakstīts 1.4.2. punktā. "Konkrētie mērķi..."

⁴⁴ Saistības 2018. gadā un īstenošana 2018.–2020. gadā.

Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1	20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
KOPĒJĀS IZMAKSAS	26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādi:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	2019. gads	2020. gads	Gads	Turpmākie gadi	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ (2019.– 2020. gads)
--	---------------	---------------	------	-------------------	--	--------------------------------

Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0203	0203					
Cilvēkresursi	0,690	0,690					0,138
Pārējie administratīvie izdevumi	0,135	0,195					0,330
Starpsumma – daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,825	0,885					1,710

Ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS⁴⁵							
Cilvēkresursi							
Pārējie administratīvie izdevumi							
Starpsumma – ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS							

KOPĀ	0,825	0,885					1,710
-------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁴⁵ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu.
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2019. gads	2020. gads	Gads	Tu rp mā kie ga di	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	5	5					
XX 01 01 02 (Delegācijas)							
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)							
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)							
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — <i>FTE</i>) ⁴⁶							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)							
XX 01 04 gg ⁴⁷	- galvenajā mītnē						
	- delegācijās						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT — tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)							
KOPĀ	5	5					

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	– Izstrādāt, piemērot un uzraudzīt ES politiku preču savstarpējas atzīšanas jomā. – Īstenot jauno regulu par preču savstarpēju atzīšanu. – Īstenot rīcības plānu par preču savstarpēju atzīšanu, kā noteikts vienotā tirgus stratēģijā [COM(2015)550].
Ārštata darbinieki	

⁴⁶ CA — Ilgumdarbinieki, LA — vietējie darbinieki, END = norīkoti valsts eksperti; INT — aģentūru darbinieki, JED = jaunākie eksperti delegācijās.

⁴⁷ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Lai segtu papildu piešķirumus, būs vajadzīga vismaz daļēja pārgrupēšana, ko īstenos gada budžeta procedūras laikā.

- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

Aprakstīt, kas jā dara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

[...]

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁴⁸						
			N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

[...]

Norādīt, ar kādu metodi aprēķināta ietekme uz ieņēmumiem.

[...]

⁴⁸

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.

PIELIKUMS

Priekšlikuma / iniciatīvas nosaukums:

Eiropas Parlamenta un Padomes regula par preču savstarpēju atzīšanu

- (1) PAR VAJADZĪGIEM UZSKATĪTO CILVĒKRESURSU SKAITS UN IZMAKSAS
- (2) CITU ADMINISTRATĪVO IZDEVUMU IZMAKSAS
- (3) IZMAKSU APLĒŠANĀ IZMANTOTĀS APRĒĶINU METODES
 - (a) Cilvēkresursi
 - (b) Pārējie administratīvie izdevumi

Sākot starpdienestu apspriešanos, šis pielikums jāpievieno tiesību akta finanšu pārskatam.

Datu tabulas tiek izmantotas par avotu tiesību akta finanšu pārskatā iekļautajām tabulām. Tās paredzētas tikai un vienīgi Komisijas iekšējai lietošanai.

(1) Par vajadzīgiem uzskatīto cilvēkresursu izmaksas

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	2019. gads		2020. gads		gads		N+3 gads		...norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		KOPĀ	
	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dze ekvival enti	Apropriācijas
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)												
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	AD	5	EUR 690,000	5	EUR 690,000							
	AST											
XX 01 01 02 (Savienības delegācijās)	AD											
	AST											
• Ārštata darbinieki ⁴⁹												
XX 01 02 01 (vispārīgās apropriācijas)	CA											
	END											
	INT											
XX 01 02 02 (Savienības delegācijās)	CA											
	AL											
	END											
	INT											
	JED											
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)												
Starpsuma — daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA		5	EUR 690,000	5	EUR 690,000							

⁴⁹

CA = līgumdarbinieki; LA — vietējie darbinieki, END = valstu norīkotie eksperti; INT = aģentūras darbinieki; JED = jaunākie eksperti delegācijās.

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS		N gads		N+1 gads		N+2 gads		N+3 gads		...norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		KOPĀ	
		Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas	Pilnslo dzes ekvival enti	Apropriācijas
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)													
10 01 05 02 (Tiešā pētniecība)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)	AD												
	AST												
• Ārštata darbinieki ⁵⁰													
XX 01 04 gg Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām "BA" pozīcijām).	- galvenajā mītnē	CA											
		END											
		INT											
	- Savienības delegācijās	CA											
		AL											
		END											
		INT											
		JED											
	XX 01 05 02 (Netiešā pētniecība)	CA											
		END											
		INT											
10 01 05 02 (Tiešā pētniecība)	CA												
	END												
	INT												
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)													
Starpsumma — ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS													
XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa. KOPĀ													

⁵⁰

CA = līgumdarbinieki; LA — vietējie darbinieki, END = valstu norīkotie eksperti; INT = aģentūras darbinieki; JED = jaunākie eksperti delegācijās.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

(2) Citu administratīvo izdevumu izmaksas

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu
☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads 2019	Gads 2020	Gads	Turpmākie gadi	...norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ 2019.– 2020. gads
Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
- galvenajos birojos								
02.010211.00.01.10 - Komandējumu un reprezentācijas izmaksas	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 - Konferenču un sanāksmju izmaksas	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 – Komitejas ⁵¹								
XX 01 02 11 04 – Pētījumi un apspriedes								
02 03 01–Vadības un informācijas sistēmas	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – IKT aprīkojums un pakalpojumi ⁵²								
Pārējās budžeta pozīcijas (vajadzības gadījumā precizēt)								
Savienības delegācijās								
XX 01 02 12 01 – Komandējumi, konferences un reprezentācijas izmaksas								
XX 01 02 12 02 — Personāla kvalifikācijas celšana								
XX 01 03 02 01 – Iepirkumi, noma un saistīti izdevumi								
XX 01 03 02 02 – Aprīkojums, mēbeles, materiāli un pakalpojumi								
Starpsumma — daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,135	0,195						0,330

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

⁵¹ Precizēt komitejas veidu un grupu, pie kuras tā pieder.

⁵² IKT — Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas: jāapspiežas ar DIGIT

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	...norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
--	-----------	-------------	-------------	-------------	--	------

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
XX 01 04 gg - Izdevumi tehniskai un administratīvai palīdzībai (neietverot ārstata darbiniekus) no darbības apropriācijām (kādreizējās "BA" pozīcijas)								
- galvenajā mītnē								
- Savienības delegācijās								
XX 01 05 03 - Citi pārvaldības izdevumi netiešajai pētniecībai								
10 01 05 03 – Citi tiešās pētniecības pārvaldības izdevumi								
Pārējās budžeta pozīcijas (vajadzības gadījumā precizēt)								
Starpsumma — ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 5. kategorija un ārpus 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Vajadzīgās administratīvās apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

- (3) Izmaksu aplēšanā izmantotās aprēķinu metodes
- (a) Cilvēkresursi

Šajā daļā ir izklāstīta aprēķina metode, ko izmanto nepieciešamo cilvēkresursu aplēšanai (pieņēmumi par darba slodzi, ieskaitot īpašus darbus (Sysper 2 darba profili), darbinieku kategorijas un atbilstīgās vidējās izmaksas)

Daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA
NB! Galvenās mētnes katras darbinieku kategorijas vidējās izmaksas ir pieejamas BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
Ierēdņi un pagaidu darbinieki Vidējās izmaksas par ierēdņiem (izteiktas kā pilnslodzes ekvivalents) ir EUR 138 000 .
Ārštata darbinieki

Ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. KATEGORIJAS
Vienīgi amata vietas, ko finansē no pētniecības budžeta
Ārštata darbinieki

- (b) Pārējie administratīvie izdevumi

Norādīt aprēķinu metodi, kas izmantota katrai budžeta pozīcijai un īpaši pamatā esošajiem pieņēmumiem (piemēram, sanāksmju skaits gadā, vidējās izmaksas, utt.)

Daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA
Ir paredzēti 5 komandējumi gadā; viens komandējums vidēji izmaksā EUR 1000 . Vidējās izmaksas par konferenci / ekspertu sanāksmi ir EUR 30 000 .
Ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. KATEGORIJAS